

کابینه‌تکنی

سهم رییس جمهور غنی در کابینه حکومت کنونی دوازده وزارتخانه است. با احتساب وزارت تازه تأسیس شهدا و معلولین، این رقم به سیزده وزارتخانه می‌رسد. یازده وزارتخانه دیگر متعلق به عبدالله است. مبنای این تقسیم‌بندی، توافق نامه سیاسی است که امسال در ۲۸ ثور بین غنی و عبدالله امضا شد.

از میان دوازده وزارتخانه مربوط به غنی، چهار وزارتخانه آن توسط افراد سرپرست اداره می‌شود. کسانی که سرپرستی این وزارتخانه‌ها را بر عهده دارند، از مجلس نماینده‌گان رأی اعتماد به دست نیآورده‌اند. مدت حدود دو ماه می‌شود که وزارتخانه‌های اطلاعات و فرهنگ، احیا و انکشاف دهات، معارف و زنان به صورت غیرقانونی توسط سرپرستان اداره می‌شود.

مطابق قانون «تنظیم سرپرستی وزارت‌ها و ادارات دولتی»، نامزدوزیری که نتواند از مجلس نماینده‌گان رأی اعتماد به دست بیآورد، حق ادامه کار را به عنوان سرپرست در وزارتتی که برای تصدی آن یک‌بار نامزد شده است، ندارد. به همین شکل، مدت سرپرستی در وزارتخانه‌ها و ادارات دولتی یک ماه تعیین شده است. با این وصف، غنی در هر دو مورد خلاف احکام صریح قانون تنظیم سرپرستی در وزارت‌ها و ادارات دولتی عمل کرده است. او از یک طرف نامزدوزیرانی را که رأی اعتماد مجلس را به دست نیآورده‌اند به عنوان سرپرست حفظ کرده است و از طرف دیگر مدت سرپرستی آن‌ها از یک ماه بیشتر شده است. ضمن آن که همین افراد پیش از رفتن به مجلس برای گرفتن رأی اعتماد نیز ماه‌ها سرپرست این وزارت‌ها بوده‌اند.

غنی در حالی که چهار وزارت از سهم خود در کابینه حکومت مشارکتی را خلاف قانون توسط افراد سرپرست اداره می‌کند، وزیران صحت عامه و مالیه را نیز برکنار کرده است. احمدجواد عثمانی در دهم جدی از سمت وزارت صحت عامه و عبدالهادی ارغندیوال نیز در چهارم دلو از سمت وزارت مالیه برکنار شدند. وزارت صحت عامه از آن زمان تاکنون بدون سرپرست است. در وزارت مالیه اما محمدخالد پاینده به عنوان سرپرست تعیین شده است. به این ترتیب، نصف وزارتخانه‌های جناح غنی دارای وزیر نیست.

دلیل برکناری عثمانی از وزارت صحت، فساد در این وزارت گفته شده است. دلایل برکناری ارغندیوال از وزارت مالیه اما متعدد است. یکی از این دلایل سرپیچی او از دستورات غنی عنوان شده است.

ارغندیوال دست‌کم در سه مورد خلاف توقعات و دستورات غنی عمل کرده است. یکم، او مخالف انتقال بخش‌های عواید، گمرکات و خزانه بودجه وزارت مالیه به بیت ریاست جمهوری بود. دوم، ارغندیوال با حکم برکناری ۵۹ کارمند وزارت مالیه و رییس منابع بشری این وزارت که توسط غنی صادر شده بود، مخالفت داشت. سوم، وزیر معزول مالیه نتوانست از طرح بودجه سال مالی ۱۴۰۰ دفاع کند و آن را به تصویب مجلس نماینده‌گان برساند. در این طرح بیش‌ترین مخالفت نماینده‌گان با اختصاص بودجه برای واحدهایی است که توسط غنی ایجاد شده است؛ یا کدهایی که صلاحیت برداشت پول از آن تنها به رییس جمهور تعلق دارد.

مبارزه با فساد اداری و یا اعمال اصلاحات در ادارات دولتی از شعارهایی است که بیش‌ترین بهره‌برداری ابزاری و سیاسی از آن انجام می‌شود. تجربه نشان داده است که هرگاه وزیری و یا مأموری مطابق خواست و میل رییس جمهور و یا مافوق خود رفتار نکرده، زیر نام همین شعارها کنار گذاشته شده است. برعکس، کسانی که اطاعت‌پذیر و سر به زیر بوده‌اند، هرگز از این ابزارها برای کنارزدن آن‌ها استفاده نشده است. هم‌چنان تلاش شده است فساد آن‌ها از چشم‌ها کتمان و پس از ترک وظیفه راه فرارشان به بیرون از کشور فراهم شود.

در جناح غنی، سرپرستان و وزیرانی را سراغ داریم که متهم به تصفیه‌سازی قومی در وزارت‌های زیر اداره خود هستند؛ اما ظاهراً شکایت از آن‌ها به گوش رییس جمهور نرسیده است. این شکایت‌ها دست‌کم در وزارت‌های خارجه، معارف و معادن بسیار برجسته بوده است. گویا کسانی که نسبت به روش و هدف سیاسی اصلاحات در این وزارت‌ها شکایت دارند، حق به جانب نیستند و باید شکایت آن‌ها ناشنیده گذاشته شود.

چنین روی‌کرد دوگانه نسبت به وزیران و گناه‌تراشی برای یکی و گناه‌پوشی برای دیگری، یک کار نادرست است. رییس جمهور در امر مبارزه با فساد و آوردن اصلاحات باید جدا از چگونگی روابط خود با وزیران، معینان، رییسان و مدیران ادارات دولتی عمل کند. اقدامات عقده‌ای و جانب‌دارانه، صداقت سیاسی رییس جمهور را با پرسش رویه‌رو خواهد کرد. ضمن آن‌که اعمال اصلاحات با این روش و مبارزه گزینشی با فساد، سود عینی و نتایج مثبت به همراه نخواهد داشت.

رییس جمهور غنی اگر طرف‌دار کار قانونی است، باید در اولین اقدام، به سرپرستی غیرقانونی در وزارت‌های متعلق به خود پایان دهد. هم‌چنان به جای وزیران برکنار شده، نامزدوزیران تازه‌ای را برای گرفتن رأی اعتماد به مجلس نماینده‌گان معرفی کند. منطقی نیست که با گذشت نزدیک به یک ماه از برکناری یک وزیر، جایگزین آن معرفی نشود و وزارت حتماً فاقد سرپرست باشد. اگر قرار باشد مثل دوره حکومت وحدت ملی، وزارت‌ها برای ماه‌ها و سال‌ها توسط سرپرستان اداره شود و هدف از این کار نیز دورزدن مجلس نماینده‌گان و استفاده سیاسی از وضعیت سرپرستی باشد، آینده این کار زیان‌بار و خطرناک پیش‌بینی می‌شود. اداره وزارت‌ها با افراد سرپرست، میزان پاسخ‌گویی وزارت‌ها به مجلس و مردم را تا نقطه صفر پایین می‌آورد. این کار به نوبه خود باعث افزایش فساد و ناکارآمدی و سستی در وزارتخانه و ادارات زیر دست آن‌ها خواهد شد. از این‌رو، کابینه‌تکنی را که غنی بنیاد نهاده است، باید در چهارچوب قانون و اصول و منافع ملی کشور دنبال شود. این کابینه‌تکنی باید از هرگونه غرض و مرض سیاسی دور باشد و هدف آن صرفاً بهبود امور و تأمین خیر عمومی باشد.

واکنش طنزی سخنگوی رییس جمهور: حکمتیار با نصب رادار سابقه بر خانه‌اش حریم هوایی را کنترل می‌کند

۸صبح، کابل: معاون سخنگوی ریاست جمهوری به ادعای گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی درباره نشست و برخاست هواپیماهای بدون نام و نشان در میدان بین‌المللی حامد کرزی واکنش نشان داده است. دوآخان مینه‌پال گفته است که به گمان او حکمتیار «همان رادار سابقه» را بر بام خانه‌اش نصب کرده است و توسط آن حریم هوایی را کنترل می‌کند.

معاون سخنگوی ریاست جمهوری در حساب کاربری فیس‌بوکش نوشته است: «این‌جا حالا نظام است، قلعه ملا نصرالدین نیست.»

مینه‌پال افزوده است که دیگر هواپیماهای کشور فروخته نمی‌شود، تحفه داده نمی‌شد و کسی نیز آن را به پاکستان نمی‌ریاید.

گلبدین حکمتیار روز جمعه، سوم دلو در جریان سخنرانی خود در هنگام نماز جمعه مدعی شده است که هواپیماهای بدون نام و نشان در میدان هوایی کابل نشست و برخاست می‌کند و در قاچاق پول و طلا دست دارد.

به گفته گلبدین حکمتیار، امنیت این هواپیماها از سوی نیروهای ویژه تأمین می‌شود و هنگام بارگیری از کارمندان امنیتی میدان هوایی کابل خواسته می‌شود که محل را ترک کنند. حکمتیار از مجلس نماینده‌گان خواسته است که این موضوع را بررسی کند.

اداره هوای نوردی ملکی با نشر خبرنامه‌ای این ادعا را رد کرده است.

طبق این خبرنامه، تمام پروازهای غیرنظامی تابع اجازه قبلی از اداره هوای نوردی ملکی است و بعد از مشخص شدن هدف پرواز، مسافر و کارگو مطابق مقررات بین‌المللی و قوانین داخلی مربوط اجازه پرواز داده می‌شود.

وزارت داخله: هیچ منسوب پولیس حق ندارد تصویر خود را در شبکه‌های اجتماعی نشر کند

۸صبح، کابل: وزارت امور داخله نشر تصاویر نیروهای پولیس در شبکه‌های اجتماعی را ممنوع کرد.

طارق آرین، سخنگوی وزارت امور داخله، روز شنبه، چهارم دلو، در توییتی نوشت: «هیچ منسوب پولیس حق ندارد تصویر خود را در فضای مجازی نشر کند.»

سخنگوی وزارت امور داخله تأکید کرده است که تبلیغات فردی از سوی هر منسوب امنیتی عواقب بازپرس را به دنبال خواهد داشت. دلیل این اقدام وزارت امور داخله از سوی

غنی وزیر مالیه را برکنار کرد

۸صبح، کابل: رییس جمهور غنی با صدور دو فرمان جداگانه، عبدالهادی ارغندیوال، وزیر مالیه را برکنار و محمد خالد پاینده را به عنوان سرپرست جدید این وزارت تعیین کرده است. ارغندیوال دومین وزیر حکومت است که برکنار می‌شود. پیش از این رییس جمهور غنی احمدجواد عثمانی، وزیر صحت عامه را برکنار کرده بود.

اداره امور ریاست جمهوری روز شنبه، چهارم دلو اعلام کرد که در این فرمان، دلایل برکناری وزیر مالیه تعلل در جمع‌آوری عواید، عدم همکاری با هیأت مشترک بررسی مقرری‌های غیرقانونی در وزارت مالیه و مانع شدن از این بررسی‌ها، ضعف مدیریتی، عدم تعهد به ارزش‌های حکومت‌داری خوب و رعایت نکردن ماده ۷۷ قانون اساسی کشور در وظایف محوله و سرپیچی از احکام و هدایات مقام ریاست جمهوری، ذکر شده است.

عبدالهادی ارغندیوال از نخستین اعضای کابینه جدید حکومت بود که در دوازدهم حمل امسال به عنوان سرپرست وزارت مالیه تعیین شد. او رای تأیید مجلس نماینده‌گان را نیز به دست آورد.

ارغندیوال پیش‌تر با برکناری ۵۹ کارمند و رییس منابع بشری این نهاد که از سوی هیأت بررسی‌کننده اداره امور ریاست جمهوری پیشنهاد شده بود، مخالفت کرد.

محمدغلام ملاخیل، رییس منابع بشری وزارت مالیه در بیست‌وهفتم جدی به دلیل آن‌چه تمرد از حکم ریاست جمهوری و سوء استفاده از صلاحیت‌های وظیفه‌ای خوانده می‌شود، از سوی دادستانی کل و پولیس کابل بازداشت شد.

پس از تقرر ارغندیوال، موضوع انتقال صلاحیت وزارت مالیه به ارگ ریاست جمهوری و تقسیم آن به سه بخش، خبرساز شد.

انستیتوت صلح ایالات متحده امریکا گزارشی را در مورد تقسیم وزارت مالیه به سه اداره جداگانه به نشر رسانده بود که واکنش وزارت خارجه امریکا را در قبال داشت.

در این گزارش گفته شده بود که حکومت افغانستان با جداکردن بخش‌های اصلی تشکیل‌دهنده وزارت مالیه و قراردادن آن‌ها تحت کنترل ارگ ریاست‌جمهوری، در حال ناقص‌کردن این وزارت و تضعیف یکی از موثرترین نهادهای کشور است.

براساس این گزارش و طبق فرمان ریاست جمهوری، بخش عواید، گمرکات و خزانه‌داری بودجه که به عنوان حوزه اصلی کار وزارت مالیه به شمار می‌رفت، به حیث واحدهای مستقل از این وزارت جدا شده و با دورزدن وزیر مالیه و معین این وزارتخانه، مستقیماً به دفتر رییس جمهور، مکلف به گزارش‌دهی شده است. مشاور ارشد رییس جمهور از امور این سه اداره نظارت خواهد کرد.

آلیس ویلز، معاون وقت وزارت خارجه امریکا در امور آسیای مرکزی و جنوبی «تجزیه وزارت مالیه» افغانستان به سه اداره و انتقال صلاحیت‌های آن به ارگ ریاست جمهوری را نگران‌کننده خوانده بود.

عبدالهادی ارغندیوال در ۱۸ حمل اعلام کرد که محمدشرف غنی فرمانش درباره تقسیم وزارت مالیه و انتقال صلاحیت‌های آن به ارگ ریاست جمهوری را لغو کرده است.

عبدالاحمد حسینی

شماری از شهریان کابل ادعا دارند که شرکت برشنا با وجود بی‌برقی پی‌هم، خلاف اصول از آنان اضافه‌ستانی می‌کند. این باشندگان می‌گویند که کارمندان این شرکت میترها را به صورت درست بررسی نمی‌کنند و صرفیه برق به گونه دلخواه در بل برق درج می‌شود. به گفته شهروندان، با وجودی که در میزان مصرف کدام تغییرات نداشته‌اند، اما پول صرفیه برق در دو مرحله پی‌هم با تفاوت‌های چشم‌گیر در بل‌های برق ذکر شده است. برخی از آنان بل‌های صرفیه برق‌شان را در اختیار روزنامه ۸صبح قرار داده‌اند. در یکی از موارد، پول صرفیه برق یک دوره یک خانواده نزدیک به ۴۰ برابر بیش‌تر از دوره پیش بوده است. علاوه بر این، برخی دیگر از شهروندان از پرچوی و نبود برق شکایت دارند. به گفته این شهروندان، آن‌ها در جریان فصل زمستان برق منظم نداشته‌اند و این سبب بروز مشکلات جدی برای‌شان شده است. شرکت برشنا اما ادعاهای شهروندان را رد می‌کند و می‌گوید که هیچ‌گاه پول اضافی به حساب مشتریان این شرکت نوشته نمی‌شود. به گفته مسوولان، اگر شهروندان از مصرف برق‌شان قناعت ندارند، می‌توانند فورم «عدم قناعت» خانه‌پری کنند تا مشکلات‌شان بررسی شود. هرچند ادعاهای اضافه‌ستانی در صرفیه برق از سوی شرکت برشنا چیزی تازه نیست، اما شماری از شهروندان با انتقاد از این عمل‌کرد شرکت برشنا، می‌گویند که آنان با مشکلات اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و توان پرداخت این پول را ندارند. عتیق‌الله عتیق، باشنده تأیمنی شهر کابل است و در یک بلاک پنج‌منزله زنده‌گی می‌کند. به گفته عتیق، در این بلاک ۱۴ خانواده زنده‌گی می‌کنند که هر کدام دارای میترهای جداگانه هستند. به گفته او، از آن‌جایی که برای این بلاک یک تانکر آب ذخیره وجود دارد، برای آن یک میتر مخصوص گرفته‌اند تا از آن تنها برای پر کردن آب ذخیره استفاده می‌شود. عتیق‌الله افزود که مصرف این میتر در همه ماه‌های سال یکسان است و پول صرفیه آن همواره اندک تفاوت داشته است. او اما بیان داشت که صرفیه برق این میتر در دو دوره اخیر به گونه چشم‌گیری تفاوت داشته است. براساس بل‌هایی که او در اختیار روزنامه ۸صبح قرار داده، مصرف برق در جریان ماه‌های میزان و عقرب سال جاری حدود ۲۹۸ کیلووات ثبت شده، اما این رقم در ماه‌های قوس و جدی به چهار هزار و ۱۳۴ کیلووات رسیده است. به همین ترتیب پول بل صرفیه

شبانه‌روزهای بی‌برقی؛

پایتخت‌نشینان از اضافه‌ستانی شرکت برشنا شاکی‌اند

افزایش ناامنی در کندز، هزاران خانواده را به مرکز این ولایت آواره کرده است. براساس آمارها در حال حاضر بیش از ۱۱ هزار و ۵۰۰ خانواده در این ولایت بی‌جا شده‌اند و با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم می‌کنند. شماری از این خانواده‌ها که به داخل شهر کندز، ولسوالی‌های امام صاحب و برخی دیگر از ولسوالی‌ها بی‌جا شده‌اند، می‌گویند که در وضعیت بسیار بدی به سر می‌برند و با مشکلات بی‌سربنهای و نبود مواد غذایی روبه‌رو اند. اعضای شورای ولایتی کندز و باشندگان شهر کندز نیز تایید می‌کنند که این خانواده‌ها از مدتی به این سو در وضعیت نامناسبی قرار دارند و تاکنون از سوی نهادهای کمک‌کننده و حکومت محلی به آنان رسیدگی نشده است. حتی به گفته برخی از نهادها، این بی‌جاشده‌گان در زمستان سال روان کمکی دریافت نکرده‌اند. مسوولان در ریاست مهاجرین و عودت‌کننده‌گان کندز اما می‌گویند که به این خانواده‌ها در جریان سال جاری کمک‌های غذایی، صحنی و نقدی صورت گرفته است.

برق ماه‌های میزان و عقرب ۸۹۲ افغانی است، در حالی که پول صرفیه برق ماه‌های قوس و جدی به ۳۵ هزار و ۸۶۵ افغانی رسیده است. این رقم برای این باشندگان شهر کابل پذیرفتنی نیست؛ زیرا به باور او، میزان برق مصرف شده یکسان است و تنها در بل برق، آمار به گونه متفاوت درج شده است. عتیق‌الله عتیق گفت: «در تابستان هوا گرم است و آب بیش‌تر مصرف می‌شود، اما در فصل سرما با وجودی که آب کم‌تر به ذخیره بالا می‌کنیم، پولش بیش‌تر آمده است. ما فقط آب به تانکر بالا می‌کنیم و یک گروپ روشن است. همیشه یک قسم استفاده می‌شود. ممکن است که یک مقدار کم و زیاد شود، اما ۴۰ برابر افزایش پیدا نمی‌کند.»

با این‌همه وی افزود که برای حل این مشکل به شرکت برشنا مراجعه کرده است، اما مسوولان این شرکت به خواست‌های وی رسیده‌گی نکرده‌اند. به گفته عتیق‌الله، مسوولان شرکت برشنا به بخش مربوطه هدایت دادند که برای بررسی این موضوع فورم دهد تا یک هیأت تعیین شود، اما بخش مسوول حاضر به دادن فورم نشده است. او گفت: «بخش مربوطه فورم ندادند و گفتند که چرا پولش را به بانک پرداخت کردید. خلاصه، برایم جواب قناعت‌بخش ندادند.»

نورحیب، باشندگان دیگر شهر کابل است. او نیز از

را پرداخت کنیم. از طرف دیگر در فصل زمستان برق منظم نداشتیم. تنها از روی شب برق منظم است که کارمندانم کار نمی‌کنند. روزانه برق نیست و تقاضای مشتریان برآورده نمی‌شود. همین حالا هم خیلی از مشتریانم را از دست دادم. این بی‌برقی مشکلات اقتصادی زیادی را برایم به بار آورده است. نمی‌توانم که مصارف دستگاه و کارمندان را پره کنم.»

این در حالی است که در ماه‌های اخیر برق شهر کابل نامنظم بوده است. این بی‌نظمی گاهی به دلیل بروز مشکلات تکنیکی در اوزبیکستان، بوده است. افغانستان حدود ۴۰۰ کیلووات برق از اوزبیکستان خریداری کرده که در نبود آن با کمبود برق روبه‌رو می‌شود. هرچند از منابع داخلی نیز برق تأمین می‌شود، اما تولیدات داخلی برای شهروندان بسنده نیست.

در همین حال شرکت برشنا ادعاهای اضافه‌ستانی را رد می‌کند و می‌گوید که مسوولان این شرکت در قبال مصرف برق جواب‌ده‌اند. وحیدالله توحیدی، سخنگوی این شرکت، به روزنامه ۸صبح گفت که شرکت برشنا هیچ‌گاه پول اضافی را به حساب مشتریان نمی‌نویسد. به گفته او، هر گاهی که شهروندان از مصرف برق‌شان قناعت نداشته باشند، می‌توانند فورم «عدم قناعت» را خانه‌پری کنند تا کارمندان شرکت برشنا به ساحه حاضر و مشکلات‌شان را از نزدیک بررسی کنند. او گفت، در صورتی که کدام مشکل فنی ایجاد و در ادامه اضافه‌ستانی شده باشد، این شرکت دوباره آن را پرداخت می‌کند.

شهروندان پیش از این بارها از بی‌برقی و اضافه‌ستانی شرکت برشنا شکایت کرده‌اند. باری مجلس نماینده‌گان نیز شرکت برشنا را متهم کرده بود که خلاف قانون از مردم اضافه‌ستانی می‌کند. مجلس هم‌چنان پیشنهاد کرده بود که برای جلوگیری از فساد، بل برق را به صورت ماهوار به شهروندان بفرستند، اما این درخواست تاکنون عملی نشده است. گفتنی است که برق شهر کابل در جریان روزهای اخیر بیش‌تر مواقع به دلیل مشکلات فنی قطع بوده و در بهترین حالت به دلیل کمبود، جیره‌بندی شده است.

افزایش ناامنی در کندز، هزاران خانواده را به مرکز این ولایت آواره کرده است. براساس آمارها در حال حاضر بیش از ۱۱ هزار و ۵۰۰ خانواده در این ولایت بی‌جا شده‌اند و با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم می‌کنند. شماری از این خانواده‌ها که به داخل شهر کندز، ولسوالی‌های امام صاحب و برخی دیگر از ولسوالی‌ها بی‌جا شده‌اند، می‌گویند که در وضعیت بسیار بدی به سر می‌برند و با مشکلات بی‌سربنهای و نبود مواد غذایی روبه‌رو اند. اعضای شورای ولایتی کندز و باشندگان شهر کندز نیز تایید می‌کنند که این خانواده‌ها از مدتی به این سو در وضعیت نامناسبی قرار دارند و تاکنون از سوی نهادهای کمک‌کننده و حکومت محلی به آنان رسیدگی نشده است. حتی به گفته برخی از نهادها، این بی‌جاشده‌گان در زمستان سال روان کمکی دریافت نکرده‌اند. مسوولان در ریاست مهاجرین و عودت‌کننده‌گان کندز اما می‌گویند که به این خانواده‌ها در جریان سال جاری کمک‌های غذایی، صحنی و نقدی صورت گرفته است.

نامنی در کندز؛

یازده هزار و ۵۰۰ خانواده بی‌جا شده به کمک نیاز دارند

پرویز کامروز

خانواده به دلیل جنگ آواره شده‌اند. او افزود که در سال جاری و هنوز هم به دلیل حملات تهاجمی جنگ‌جویان طالب، باشندگان ولسوالی‌های امام صاحب و خان‌آباد مناطق‌شان را ترک کرده و به سایر ولسوالی‌ها بی‌جا شده‌اند. به گفته آقای خلیق، در زمستان سال جاری جنگ در کندز متوقف نشده است و بی‌جا شده‌گان در وضعیت بد اقتصادی به سر می‌برند.

محمدیوسف ایوبی، رییس شورای ولایتی کندز، می‌گوید که هم اکنون بیش از ۱۰ هزار بی‌جا شده در مرکز شهر کندز و ولسوالی‌های امام صاحب، دشت ارچی و قعله زال زنده‌گی می‌کنند. آقای ایوبی افزود که این خانواده‌ها با وجود سرد شدن هوا، هنوز هیچ کمکی دریافت نکرده‌اند.

غلام‌سخی رسولی، رییس مهاجرین و عودت‌کننده‌گان کندز، نیز می‌گوید که در سال‌های گذشته پنج هزار بی‌جا شده جنگ در ولایت کندز بودند، اما در سال جاری شمار آن‌ها به شش هزار و ۵۰۰ تن افزایش یافته است. او اما گفت که به همه این بی‌جا شده‌گان رسیدگی شده است.

به گفته آقای رسولی، به بی‌جا شده‌گان در سال جاری کمک شده و هر خانواده به ارزش ۱۲ هزار افغانی مواد غذایی، هفت هزار افغانی پول نقد و به ارزش دو هزار افغانی بسته‌های صحنی دریافت کرده‌اند. آقای رسولی افزود که در ولایت کندز در مجموع ۱۱ هزار و ۵۰۰ بی‌جا شده داخلی هستند که در شهر کندز و ولسوالی‌های امام صاحب، خان‌آباد و علی‌آباد مستقر شده‌اند. گفتنی است که کندز از ولایت‌های ناامن افغانستان شمرده می‌شود و بی‌جا شده‌گان در آن هم‌زمان با ناامنی‌ها، زمستان سردی را پشت سر می‌گذارند.

عبدالرازق از حکومت و نهادهای مسوول می‌خواهد که در زمستان سرد یاری‌شان کنند.

خال‌محمد، نماینده بی‌جاشده‌گان ولسوالی امام صاحب، می‌گوید که ریاست مهاجرین مبلغ ۲۵۰ هزار و ۵۰۰ افغانی برای شماری از بی‌جاشده‌گان کمک کرد، اما این کمک برای آن‌ها در این فصل سرما کافی نیست. او گفت که اگر به این بی‌جا شده‌گان در زمستان سرد کمک نشود، با مشکلات زیادی مواجه می‌شوند. به گفته خال‌محمد، خانواده‌هایی که در دسترس نهادهای کمک‌کننده قرار دارند، به آن‌ها تا اندازه‌ای رسیدگی می‌شود، اما به شمار زیادی از این خانواده‌ها هنوز رسیدگی نشده است. او افزود که برخی این خانواده‌ها به روستاهایی بی‌جا شده‌اند که در نزدیک ساحات جنگ قرار دارند و حکومت و نهادهای خیریه نمی‌توانند به آنان رسیدگی کنند.

فعالان مدنی در کندز نیز می‌گویند که بی‌جا شده‌گان این ولایت به کمک عاجل نیاز دارند و باید موسسات خیریه و حکومت به آن‌ها رسیدگی کنند. هدایت خلیق، فعال جامعه مدنی کندز، گفت که هرچند کمک‌هایی از طرف موسسات خیریه و ریاست مهاجرین به بی‌جا شده‌گان صورت گرفته، اما هنوز این کمک‌ها در زمان لازم آن به خانواده‌های نیازمند نرسیده است. به گفته آقای خلیق، این کمک‌ها به ۱۱ هزار و ۵۰۰ خانواده توزیع شده، در حالی که در ولایت کندز بیش‌تر از ۲۰ هزار

سوخت برای فصل سرما ندارند. به گفته عبداللہ، پسر بزرگش به ایران رفته، اما هنوز صاحب کار نشده است و درآمد پسر کوچکش برای مصارف روزانه‌شان کافی نیست. او گفت که در حال حاضر با خانواده‌اش در یک حویلی آشناپانش در ولسوالی خان‌آباد زنده‌گی می‌کنند و حتا توان پرداخت کرایه خانه را ندارند. او باید ماهانه ۲۵۰ افغانی کرایه پرداخت کند. عبداللہ گفت: «به جز این که پسرم خیاط است، دیگر هیچ عایدی نداریم. از حکومت و موسسات خیریه می‌خواهم که در این زمستان سرد ما را کمک کنند.»

حکمت‌الله، باشندگان روستای روضه مبارک ولسوالی امام صاحب، نیز می‌گوید که مشکلات در روستای روضه مبارک کم‌تر بود، اما وقتی به ولسوالی امام صاحب آمده‌اند، اقتصاد خوبی ندارند و نتوانسته‌اند داشته‌ها را با خودشان حمل کنند. او افزود: «حیوانات خود را فروختیم و چهار ماه کرایه خانه را پرداخت کردیم. حال توان خرید مواد غذایی و مواد سوخت را نداریم. مجبور هستیم که زمستان را با سختی و ناچاری پشت سر بگذاریم.»

عبدالرازق، یک تن از بی‌جاشده‌گان ولایت کندز، که به علت جنگ با خانواده‌اش به مرکز شهر کندز آمده، می‌گوید که تا حال هیچ کمکی دریافت نکرده است. او گفت که خانواده‌اش هم‌اکنون در گرسنه‌گی به سر می‌برد و کودکان‌شان از سرما مریض شده‌اند.

صادق پامیری

با شروع حکومت وحدت ملی، من در یکی از ادارات دولتی به کار آغاز کردم. با آن که در انتخابات ریاست جمهوری در کمپ مخالف غنی بودم، اما با دیدن حضور پررنگ جوانان در تیم او و بعد با دیدن تیم‌های کاری‌اش که برای بررسی پروژه‌های بازمانده از حکومت کرزی به اداره ما می‌آمدند، به این نتیجه رسیدم که غنی با همه عیب‌هایی که دارد، حداقل نیروی جوان را برای جبران کارهای ناتمام دولت قبلی بسیج کرده است. در بین این جوانان، شماری از چهره‌های خوش‌نامی را می‌دیدم که سابقه‌های آشنایی و دوستی با آن‌ها را داشتم. حتا شماری از جوانان منتقد غنی، مانند من، سیاست جوان‌گرایی او را می‌ستودند و به این باور بودند که غنی بر سیاست موروثی قدرت که در آن پس از مرگ یک زورمند پسرش جانشین بلامناع او است، نقطه پایان گذاشته و در حال زیر و رو کردن ساختار سنتی رهبری سیاسی در افغانستان است.

اما دیری نگذشت که رفت‌وآمد آن تیم‌های کاری به اداره ما متوقف و نتایج بررسی‌ها و یافته‌های‌شان نیز به باد فراموشی سپرده شد. ظاهراً پروژه اصلاحات غنی که آن را جوانان افغانستان باید پیش می‌بردند، در یکی از مهم‌ترین ادارات افغانستان در آغاز راه حکومت وحدت ملی، متوقف شده بود.

در همان دوره، هر روز دستور تازه‌ای با هیأت تازه‌ای از ریاست جمهوری برای بازنگری و اصلاح تشکیل این اداره می‌آمدند. بعد آگاه شدم در اداراتی که وزیران نزدیک به غنی متصدی آن هستند، از چنین رفت‌وآمدها خبری نیست. بخش بزرگ این رفت‌وآمدها، پروسه کنترل و فشار بر آن عده وزیرانی بود که از تیم مخالف غنی معرفی شده بودند. در هر کدام این وزارت‌خانه‌ها، آقای غنی معینی داشت که طرف واقعی او در اداره بود. این معین‌ها در جلسات کابینه و جلسات کاری مشترک با رییس جمهور از لحاظ پروتکل در شرایط بهتر از وزیران قرار داشتند. غنی با این روش وزیران تیم مخالفش را رسماً فاقد صلاحیت می‌ساخت و در تنگنا قرار می‌داد. از سوی دیگر، این روش، روحیه هم‌کاری براساس سلسله‌مراتب اداری را در تمام وزارت‌خانه‌ها از بین می‌برد. تقریباً در تمام وزارت‌های حکومت وحدت ملی، چنین تضادی میان وزیران تیم مخالف غنی و معینان او وجود داشته است. این واقعیت باعث آن شده بود که در سطح رهبری وزارت‌خانه‌ها شکاف‌های عمیق تیمی و قومی جای سلسله‌مراتب اداری و روحیه هم‌کاری را بگیرد. حتا شماری از رییس‌ان ادارات مستقیماً با غنی رابطه داشتند و به معینان و وزیران مربوطه‌شان پاسخگو نبودند. غنی با چنین روی‌کردی ادارات افغانستان را صدمه شدیدی زد. در تمام وزارت‌خانه‌ها و ادارات مستقل، جای اصول اداری را روابط فراقانونی گرفت، سلسله‌مراتب در این ادارات از میان رفت و هر عضو یک اداره به کسی پاسخگو بود که او را تعیین کرده بود. از آن‌جایی که غنی قدرت مطلق بود، در هر اداره،

مرکزیت کسی بود که غنی او را گماشته بود. پسان‌تر دیدیم که او ادارات افغانستان را به آزمایشگاهی مبدل کرده است که هر روز در آن تجربه تازه‌ای را مورد آزمایش قرار می‌دهد؛ تجربه‌هایی که در طول حکومت وحدت ملی و حکومت توافقی جدید عملی شد، اما کارایی هیچ‌کدام ثابت نشد.

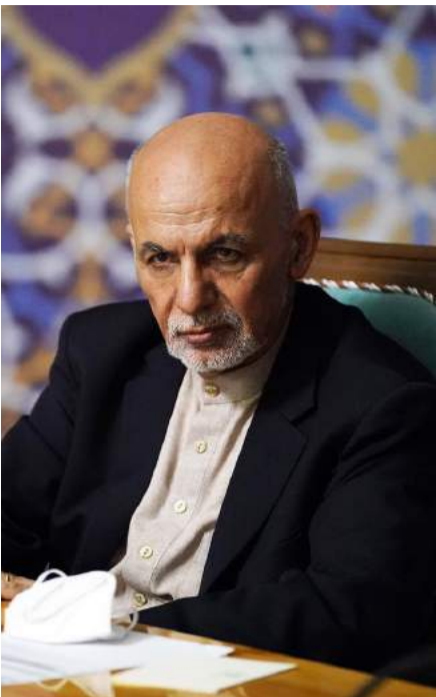
آهسته آهسته، جوان‌گرایی غنی نیز جایش را به تحکیم پایه‌های قدرت حلقه دوستان و هم‌کاران انتخاباتی و قومی او داد. تمام اعضای حلقه قدرت غنی، از یک قوم اند. او از جوانان مربوط به اقوام دیگر تنها و تنها مثل پادو کار می‌کشد. امروز تمام صلاحیت‌ها در چند اداره مهم به دست جوانانی است که در زمان انتخابات در کنار غنی بودند و آشنایی چندانی با افغانستان و پیچیده‌گی‌های آن ندارند. غنی به این جوانان قدرت بی‌حدوحصری داده است. در ظاهر امر، تصور عام این است که این جوانان، قدرت مدیریت خارق‌العاده‌ای

جمهوری وسیله زراندوزی

نیست. هم‌چنان جمهوری وسیله فراهم‌کردن زنده‌گی شاهانه برای آن‌هایی هم نیست که احساس حقارت شهروندی در جهمومی جهان اول را در یک کشور فقیر و درمانده می‌خواهند جبران کنند. از جمهوری نباید دفاع بد شود. جمهوری نباید وسیله ارضای طمع قدرت چند جاه‌طلب باشد. جمهوری با عدالت، مشارکت سیاسی و آزادی یکی است.

دارند و می‌توانند هر بخشی از ادارات افغانستان را بدون داشتن سابقه کاری و تحصیلات مرتبط مدیریت کنند. این در حالی است که چنین نیست. ما می‌دانیم که علت این حاتم‌بخشی‌های غنی، توانایی خارق‌العاده این جوانان نیست؛ بلکه علتش این است که او به کس دیگری جز این حلقه دوستان و هم‌تبارانش نمی‌تواند اعتماد کند. این‌گونه هم نیست که در افغانستان به جز گروهی از جوانانی که مانند توریست‌ها در رهبری ادارات افغانستان در حال گشت‌وگذار اند، جوان دیگری که شایسته‌گی خدمت به وطن را داشته باشد وجود ندارد؛ اما غنی ظاهراً از وجود چنین نسلی آگاه نیست. غنی به جوانانی ارج و بها می‌دهد که به او وفاداری مطلق داشته باشند. برای همین است که اعضای

حلقه نزدیک غنی جابه‌جا می‌شوند؛ اما هرگز تغییر نمی‌کنند. او جز به این حلقه، به هیچ‌کس دیگری در افغانستان اعتماد ندارد. شماری از بهترین جوانان افغانستان که نیت و توان خدمت به وطن را دارند، در اثر سیاست‌های گروه‌گرایانه غنی در محرومیت و تجرید به سر می‌برند. امروز غنی و دم و دستگاه‌اش در پی ترویج فساد سیاسی در میان جوانان‌اند. این تیم، افراد مربوط به اقوام دیگر را تنها در برابر زیر پا کردن عزت نفس‌شان حفظ می‌کنند، آن‌ها تنها آن عده از جوانانی از اقوام دیگر را به درگاه قدرت راه می‌دهند که به آن‌ها آشکارا در صفحات اجتماعی تملق بگویند. آن‌ها، شاه‌حسین مرتضوی را که تمام حیثیت خبرنگاری‌اش را برای این گروه قمار زد، هرگز شایسته سخنگویی رییس جمهور ندانستند. مرتضوی، همیشه حتا زمانی که ریاست مطبوعات ریاست جمهوری خالی بود، معاون سخنگو باقی ماند. همین مثال کافی است که عمق نگاه تبعیض‌آمیز نزدیکان غنی را بدانیم.

در هیچ دوره‌ای از تاریخ افغانستان، انقذاب اجتماعی به این اندازه نبوده است. نفرت فراگیر قومی، سمتی و زبانی در افغانستان خطرناک است. بخش اعظم این نفرت محصول باور تیم غنی به انحصار قدرت و حفظ سلسله‌مراتب قومی موجود در افغانستان است. آن‌ها با هر ترفند ممکن و حتا به قیمت بی‌اعتمادسازی مردم نسبت به سیستم‌های انتخاباتی، به حفظ قدرت می‌اندیشند. پس از انتخابات، اعتماد مردم نسبت به پروسه‌های انتخاباتی به صفر تقرب کرده است. غنی

غنی جمهوری را به کدام سو برده است؟

هرگز به اصلاحات انتخاباتی باور ندارد و برای آوردن این اصلاحات که هم در حکومت وحدت ملی و هم در توافق نامه سیاسی که با عبدالله عبدالله امضا و تعهد کرد، هیچ اقدامی نکرده است. غنی به یک چیز اعتقاد راسخ دارد: حفظ قدرت به هر قیمتی برای خودش و حلقه دوستان نزدیکش.

در شرایطی که افغانستان نیاز به حفظ وحدت سیاسی دارد، غنی هنوز بازی‌های گذشته‌اش را ادامه می‌دهد. برخورد‌های دوگانه او با عطامحمد نور و محمد محقق از این دست تلاش‌ها است. برخورد‌های دوگانه غنی با علی‌پور و قیصری نیز از همین دست بازی‌ها بود. او با همه بازی می‌کند و نتیجه نهایی این بازی‌ها، لطمه خوردن فرهنگ سیاسی و بی‌اعتمادی عمیق مردم به سیاست است.

اما غنی باید بداند قدرتی را که او و یارانش حالا قبضه کرده‌اند، میراث پدری آن‌ها نیست. این قدرت بخشی از ثروت ملی است که باید به گونه درست و مسوولانه و در جهت رفع مصایب بی‌شمار ملی ما مورد استفاده قرار گیرد.

جمهوری وسیله زراندوزی نیست. هم‌چنان جمهوری وسیله فراهم‌کردن زنده‌گی شاهانه برای آن‌هایی هم نیست که احساس حقارت شهروندی در جهمومی جهان اول را در یک کشور فقیر و درمانده می‌خواهند جبران کنند. از جمهوری نباید دفاع بد شود. جمهوری نباید وسیله ارضای طمع قدرت چند جاه‌طلب باشد. جمهوری با عدالت، مشارکت سیاسی و آزادی یکی است.

این گروه باید بداند که افغانستان در خطرناک‌ترین دوران تاریخ معاصر قرار دارد. این گروه باید در چنین شرایطی با مسوولیت بیش‌تر با مسایل ملی برخورد کند. مردم افغانستان و طبقه تحصیل‌کرده جوان این سرزمین، اگر علیه افزون‌خواهی‌های طالب می‌ایستند، در کنار آن افزون‌خواهی و تجرید سیستماتیک این نسل از طرف حکومت کنونی را نیز فراموش نمی‌کنند. آنان هم‌چنان انحصار قومی و تیمی قدرت به واسطه این حکومت را نیز فراموش نمی‌کنند. نسل جوان افغانستان تنها و تنها از نهادهایی دفاع می‌کنند که محصول خون و رنج‌های آن‌ها و هم‌قطاران‌شان در سنگرهای داغ وطن است.

جمهوری مجموعه‌ای از ارزش‌ها و نهادهایی است که در افغانستان کم کم جا افتاده است. محافظان این جمهوری نیز سربازان جان برکفی‌اند که در خط مقدم نبرد می‌جنگند. افزون‌خواهان، قانون‌شکنان، هواخواهان تبعیض سیستماتیک قومی، ترویج‌کننده‌گان تملق در میان نسل جوان که در ماتم‌کرده‌ای چون افغانستان زنده‌گی شاهانه اختیار کرده‌اند، همانند طالبانی که هر روز مردم را سلاخی می‌کنند با جمهوری پیوند و رابطه‌ای ندارند.

دور باطل سفرهای غنی به هرات

سلطان‌احمد آریا

هرات یکی از ولایت‌هایی است که رییس جمهور غنی بیش‌تر از هر ولایت دیگری به آن سفر کرده است. آقای غنی در ۷ سال گذشته، ۹ سفر به این ولایت داشته است. روپوش تمامی سفرهای رییس جمهور به هرات، بررسی وضعیت امنیتی، رسیده‌گی به مشکلات مردم و افتتاح برخی از پروژه‌های انکشافی بوده؛ پروژه‌هایی که در برخی موارد چندین بار نیز افتتاح شده است. آقای غنی بعد از به قدرت رسیدن در سال ۱۳۹۳، در نخستین سفر خود به هرات، ۳۰ مقام ارشد نظامی و ملکی این ولایت را برکنار کرد. این اقدام، به باور بسیاری از کارشناسان به هدف جابه‌جایی افراد مورد اعتماد خودش در اداره‌های این ولایت صورت گرفت. آخرین سفر رییس جمهور غنی به هرات، در دو روز اخیر هفته گذشته، به هدف نام‌گذاری میدان هوایی این ولایت به نام «خواجه عبدالله انصاری» صورت گرفت. سفرهای آقای غنی به هرات، همیشه با بحث‌هایی در میان هراتیان همراه بوده است؛ به گونه‌ای که حاشیه برخی از این سفرها، از خود سفر پررنگ‌تر شده است. در جریان ۷ سال گذشته، یکی از پرسش‌های اساسی مطرح برای هراتیان، چرایی این سفرها و پیامدهای آن برای هرات بوده است.

در زمان حکومت وحدت ملی بسیاری از کارشناسان سیاسی و شهروندان هرات علت سفرهای پی در پی رییس جمهور غنی به این ولایت را به موضوع رأی هراتیان ارتباط می‌دادند. در آن زمان، کارشناسان می‌گفتند که چون آقای غنی در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۹۳ رأی کمی در هرات کسب کرده

است. جرایم مختلف، از جمله آدم‌ربایی‌ها، سرقت‌های مسلحانه، قتل‌های جنایی، حملات تروریستی و فساد گسترده در ادارهای محلی این ولایت، دمار از روزگار هراتیان قانون‌پذیر اما دورمانده از قدرت درآورده است. هراتیان نه تنها به حکومت محلی، بلکه به حکومت مرکزی نیز باور ندارند. در این میان، آن‌چه مشخص نیست، این است که چرا آقای غنی نمی‌تواند نارضایتی هراتیان از خود و حکومتش را درک کند. در پی هر سفر آقای غنی، وضعیت کار و بار در هرات، دست‌کم برای یک هفته مختل می‌شود، دکان‌ها بسته می‌گردد، خیابان‌ها مسدود می‌شود و حتا از ورود شهروندان به قسمت‌های مرکزی شهر نیز جلوگیری می‌گردد. در نتیجه، شهروندان هرات متحمل ضرر کلان اقتصادی می‌شوند و صدای نارضایتی‌شان بلند. برای درک دیدگاه هراتیان نسبت به سفر اخیر و دیگر سفرهای رییس جمهور به هرات، بررسی دیدگاه کاربران شبکه‌های اجتماعی و گفتگو با شهروندان عادی هرات، کافی است.

با این همه، تصور می‌شود که سفر اخیر آقای غنی به هرات به هدف کسب حمایت هراتیان از جمهوریت مورد نظرش و مخالفت با ایجاد حکومت موقت صورت گرفته باشد. این سفر در شرایطی صورت می‌گیرد که از یک‌سو بحث گفت‌وگوهای صلح و ایجاد حکومت موقت در کشور بسیار گرم است و از جانب دیگر بحث فساد گسترده در حکومت، به‌ویژه در ارگ ریاست جمهوری بی‌اعتمادی شهروندان به حکومت آقای غنی را به کم‌ترین حد ممکن رسانده است. اکنون،

بود و بالای ۶۰ درصد هراتیان آرای‌شان را به صندوق رقیب او ریخته بودند، رییس جمهور با سفرهای متعددش به هرات در پی به دست‌آوردن حمایت هراتیان است تا بتواند در انتخاب بعدی آرای هراتیان را به سود خودش رقم بزند. آقای غنی در انتخابات ۱۳۹۸ نیز نتوانست رأی قابل ملاحظه‌ای در هرات کسب کند. سطح مشارکت هراتیان در آن انتخابات به کم‌ترین حد ممکن در مقایسه با تمام انتخابات‌های گذشته رسید. با این همه، برخی به این باور اند که هنوز هم این عامل یکی از عوامل اساسی سفرهای غنی به هرات است: کسب حمایت هراتیان برای اهداف شخصی و گروهی. از سوی دیگر، برخی از آگاهان اقتصادی و سیاسی علت سفرهای زیاد رییس جمهور غنی به هرات را به جایگاه اقتصادی این ولایت در کشور پیوند می‌زنند. به باور آن‌ها، چون هرات در طی چندین سال گذشته جایگاه قطب اقتصادی افغانستان را به خود اختصاص داده است، آقای غنی در این سفرها در صدد کنترل منابع اقتصادی این ولایت و تقویت اقتصاد افغانستان از این طریق است. این در حالی است که کم‌تر کاری هم برای تأمین امنیت و دست‌کم جلوگیری از اختطاف‌ها که هم‌چون موریانه اقتصاد هرات را می‌خورد، صورت نگرفته و این شرایط سبب شده است که شمار زیادی از بازرگانان هرات سرمایه‌شان را به خارج از کشور انتقال دهند.

واقعیت این است که تمام سفرهای آقای غنی نه تنها شرایط امنیتی، سیاسی و اقتصادی هرات را بهتر نکرده است که سال به سال وضعیت این ولایت بدتر شده

هرات یکی از ولایت‌هایی است

که رییس جمهور غنی بیش‌تر از

هر ولایت دیگری به آن سفر کرده

است. آقای غنی در ۷ سال گذشته،

۹ سفر به این ولایت داشته است.

روپوش تمامی سفرهای رییس

جمهور به هرات، بررسی وضعیت

امنیتی، رسیده‌گی به مشکلات

مردم و افتتاح برخی از پروژه‌های

انکشافی بوده؛ پروژه‌هایی که در

برخی موارد چندین بار نیز افتتاح

شده است. آقای غنی بعد از به

قدرت رسیدن در سال ۱۳۹۳،

در نخستین سفر خود به هرات،

۳۰ مقام ارشد نظامی و ملکی این

ولایت را برکنار کرد. این اقدام،

به باور بسیاری از کارشناسان

به هدف جابه‌جایی افراد مورد

اعتماد خودش در اداره‌های این

ولایت صورت گرفت. آخرین سفر

رییس جمهور غنی به هرات، در دو

روز اخیر هفته گذشته، به هدف

نام‌گذاری میدان هوایی این ولایت

به نام «خواجه عبدالله انصاری»

صورت گرفت.

جدی‌ترین طرف‌داران چند سال پیش آقای غنی، او را عامل اساسی فساد، نابسامانی‌ها و آسیب‌پذیری‌های امروز افغانستان می‌دانند.

+93) 700 175 510 / +93) 788 788 799

جهت سفارش آگهی‌تان با شماره‌های روبه‌رو در تماس شوید:

روزنامه ۸ صبح برای توسعه کسب و کارتان صفحه‌ی ویژه تبلیغات ایجاد کرد. روزنامه ۸ صبح به هدف کمک و حمایت از توسعه مشاغل و تجارت، تبلیغات شما را با هزینه کم‌تر و کیفیت بهتر نشر می‌کند. این روزنامه یک صفحه‌ی ویژه تبلیغاتی را به همین منظور راه‌اندازی کرده است. در این صفحه‌ی ویژه به تناسب استطاعت شما فضا وجود دارد. ما با داشتن تیراژ بلند در نسخه‌ی چاپی و مخاطبان حداکثری در پایگاه‌های مجازی‌مان آماده همکاری با مشاغل و کسب‌وکارهای مختلف هستیم تا تبلیغات شما را با مخاطبان خود به اشتراک بگذاریم.

بهزاد فرنیچر

Email: behzad.dost@gmail.com 0781 700 000

بهزاد فرنیچر کیفیت بهتر

آدرس: چهارراهی بره‌کی، کابل، افغانستان

شرکت خدمات IT برتر تیک

لیست بهترین خدمات ما

- طراحی وبسایت
- وب هاستینگ و ثبت دامین
- طراحی و توسعه دیتابیس
- ساخت برنامه‌های موبایل
- طراحی و پیاده سازی نتورک
- نصب کامره‌های امنیتی
- بازاریابی از طریق شبکه‌های اجتماعی
- گرافیک دیجیتال (لوگو، بروشور، ویزیت کارت...)
- سنو (بالا بردن رتبه سایت در صفحه اول گوگل)

+93777690909

info@bartartech.com

+93787935900 www.bartartech.com

کوته سنگی، گولابی دواخانه، کابل افغانستان

آشپزخانه مادر

تعمیر غذاهای با کیفیت با نازل ترین قیمت
برای محافل رسمی و شخصی

آشپزخانه مادر یکی از مدرن ترین و پیشرفته‌ترین آشپزخانه‌های پایتخت است که افتخار دارد اولین بار در افغانستان با ویژگی‌های منحصر به خودش به فعالیت آغاز نموده است. آشپزخانه مادر افتخار دارد که بهترین و باکیفیت‌ترین غذاهای داخلی و خارجی را با مجرب‌ترین آشپزها برای محافل رسمی و شخصی، مهمانی‌ها و دعوت‌ها، ورکشاپ‌ها و سمینارها با انتقال رایگان به اسرع وقت با نازل ترین قیمت در خدمت مشتریان عزیز قرار دارد. ما در تلاش هستیم تا با ارائه خدمات صادقانه و متفاوت از دیگران اعتبار و رضایت مشتریان محترم‌مان را کسب کنیم و باورمندیم که گنجی با ارزش‌تر از رضایت و خدمت صادقانه برای همشهریان ما وجود ندارد.

شماره‌های تماس: ۰۷۷۰۶۷۶۴۶۵ - ۰۷۰۰۱۹۸۸۹۷

آدرس: سرک اول کارته چهار، کوچه لیسه عالی رابعه بلخی

شفاخانه آینه صحت

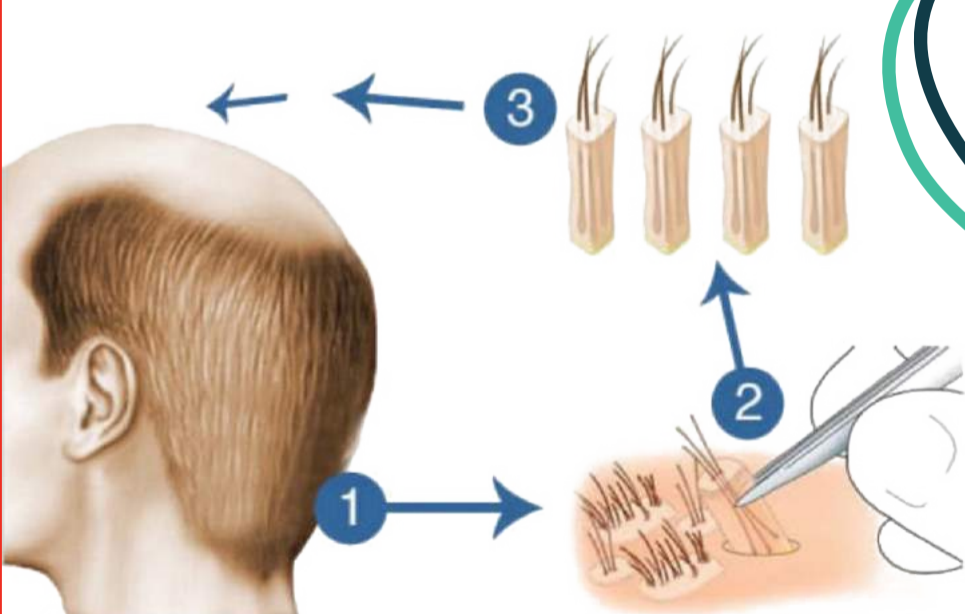
تخفیف ویژه
۲۸۰۰۰ افغانی

کاشت مو طبیعی به روش FUE

کاشت مو یکی از تداوی‌های عمده و اساسی برای طاسی سر است. در این تداوی موها از ساحات عقب سر یعنی قسمت‌هایی که موها قوی‌تر هستند و مساعد به ریزش نیستند گرفته شده و به قسمت جلو سر یعنی جاهای خالی انتقال داده می‌شود. قبلاً هموطنان ما برای اجرای این عملیه مجبور به سفر به خارج از کشور بودند اما فعلاً این عملیه در داخل کشور با مصارف کمتر قابل اجراست. تیم مرکز جلدی و زیبایی شفاخانه آینه صحت با سرپرستی داکتر پامیرحسین صالحی، داکتر میوند حبیب و داکتر وحیدالله عاشر، با در نظر داشت شرایط اقتصادی هموطنان ما کاشت مو را با کیفیت عالی و تخفیف ویژه انجام می‌دهد.

آدرس: بین چهارراهی پروان دوم و گل سرخ، شفاخانه آینه صحت

شماره تماس: ۰۷۸۱۲۳۵۰۴۰

فروشگاه عسل تاج

صحت و نشاط

پروفایل فروشگاه: www.baba.af/taj

تماس: ۰۷۷۹۰۴۹۶۳۰ / ۰۷۴۴۳۸۱۳۷۰

آدرس: کابل، کارته ۳، پل سرخ، جوار دروازه رضایی سنتر

◆ فردین عبار، استاد دانشگاه

کار در رسانه‌ها و تفکر در مورد توسعه تجارت رسانه‌ای از مباحث جدی و مهم عرصه روزنامه‌نگاری است که ایجاب می‌کند با تحقیق و مطالعات عمیق علمی به آن پرداخته شود. هرچند به این موضوع مهم در افغانستان طوری که لازم است، پرداخته نشده است و مالکان رسانه‌ها به اهمیت آن به درستی پی نبرده‌اند، اما شرایط کار در رسانه و نگاه عمیق برای بقا و پیش‌رفت کار رسانه‌ای در کشور، نیازمند آن است تا مالکان و مدیران رسانه‌ها روی تقویت بنیه مالی و کانال‌های انکشاف تجارت سالم، توجه داشته باشند.

رسانه‌ها به عنوان یکی از اساسی‌ترین ابزارهای اطلاع‌رسانی و تبلیغاتی، تمایل زیادی روی سرمایه‌گذاری دارند تا از این طریق بتوانند به ارتقای سطح درآمد خود بپردازند. بحث توسعه تجارت رسانه‌ای به عنوان اساسی‌ترین عنصر و مدل تأثیرگذار در فعالیت‌های حرفه‌ای روزنامه‌نگاری مطرح است که می‌تواند به عنوان یکی از مهم‌ترین ارکان برنامه‌سازی در فعالیت رسانه‌ای تعریف شود.

در کشورهای رو به توسعه، خودکفایی رسانه‌ها یک چالش مهم است. این چالش در رسانه‌های افغانستان برجسته است؛ چون دیده می‌شود که برخی مالکان و مدیران رسانه‌ها نمی‌توانند مدل‌های خاص تجاری را برای رسانه‌هایشان ترسیم کنند. از این رو، آنان قادر نیستند در بازار کار، ثبات داشته باشند.

وضعیت کار رسانه‌ای در نزدیک به دو دهه اخیر نشان می‌دهد که رسانه‌ها نتوانسته‌اند مدل‌های بهتر تجاری را برای پیش‌رفت کارشان ترسیم کنند. عدم تعریف الگوهای مشخص مدیریتی برای پرورش امور کاری، درک غیرواقع‌بینانه از بازار کار و مدل‌های تجارت رسانه‌ای سبب شده است که رسانه‌ها در برخی موارد در توسعه تجارت و رشد اقتصادی‌شان نقش مثبت و

در مواردی نیز نقش بسیار منفی داشته باشند. هرچند رسانه‌های داخلی در مواجهه با کاستی‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی برخورد انتقادی داشته و بیش‌تر تلاش کرده‌اند تا نارسایی‌ها را بازتاب دهند و نقش‌شان را در جامعه تمثیل کنند، اما در برابر شرکت‌ها و نهادهای تجاری که غالباً آگهی‌هایشان را از طریق رسانه‌ها نشر می‌کنند، برخورد متفاوت‌تری داشته و موضع نرم اختیار کرده‌اند.

ممکن است این مدل در مدیریت و توسعه بنیه مالی رسانه‌ها با توجه به حیات کار رسانه‌ای افغانستان، نقش موثر داشته باشد، اما تداوم این وضعیت مارکیت کار رسانه‌ها را با شکست و تورم حیاتی مواجه خواهد ساخت. در حال حاضر دهه‌ها شرکت و نهاد تجاری خصوصی در زمینه‌های مختلف در کشور فعالیت می‌کنند. این نهادها با دادن اعلانات تجاری به رسانه‌ها، کم‌تر زیر انتقاد قرار می‌گیرند. هرچند رسانه‌ها مختار هستند که با نشر اعلانات تجاری مصارف‌شان را تأمین کنند، در عین حال، نباید روند اطلاع‌رسانی با کندی مواجه شود.

«اقتصاد رسانه»؛

راه‌کار خودکفایی رسانه‌ها

در کشورهای رو به توسعه، خودکفایی رسانه‌ها یک چالش مهم است. این چالش در رسانه‌های افغانستان برجسته است؛ چون دیده می‌شود که برخی مالکان و مدیران رسانه‌ها نمی‌توانند مدل‌های خاص تجاری را برای رسانه‌هایشان ترسیم کنند. از این رو، آنان قادر نیستند در بازار کار، ثبات داشته باشند.

دلیل عدم پاسخ‌گویی به یکی از نیازهای اساسی فعالیت رسانه‌ای، بسیاری از رسانه‌ها از فعالیت باز خواهند ماند. نقش و وابستگی رسانه‌ها بر توسعه اقتصادی به حدی است که اگر به آن توجه صورت نگیرد، دروازه بسیاری از آن‌ها بسته خواهد شد. نبود راهبرد مشخص برای توسعه تجارت رسانه‌ای، بی‌توجهی به تدوین استراتژی ملی توسعه رسانه‌های افغانستان و نیز درک نادرست از شرایط کار در رسانه‌ها از جانب برخی مسوولان، پیچیده‌گی در این زمینه را بیش‌تر ساخته است.

بنابراین، به این نتیجه می‌رسیم که دید تفکیکی حکومت به رسانه‌ها، به‌ویژه تلویزیون‌ها و عدم پشتیبانی مالی از آن‌ها سبب شده است تا برخی از رسانه‌ها با مشکلات فراوان مواجه شوند و نتوانند به خوبی فعالیت کنند. لذا اگر رسانه‌ها دورنما و فعالیت‌های تجاری‌شان را درست تعریف نکنند، ممکن است خطر جدی در آینده متوجه آن‌ها باشد. آنچه در این میان خیلی برجسته است، نبود الگوهای مشخص مدیریتی و عدم استراتژی راهبردی برای توسعه و پیش‌رفت بنیه مالی رسانه‌ها است که باعث شده است تعدادی از رسانه‌های افغانستان پس از مدتی با شکست مواجه شوند. در این میان، تعدادی از رسانه‌ها توانسته‌اند از الگوهای مدیریتی و استراتژی‌های مشخص پیروی کنند، تا از یک سو به پیش‌رفت دست یابند و از جانب دیگر در توسعه و انکشاف تجارت رسانه‌ای افغانستان نقش خوب داشته باشند. این شمار رسانه‌ها با آن که می‌دانند که عواید اعلانات بسیار محدود است و اقتصاد مجموعی کشور رو به رکود، اما با آن هم برای توسعه و بقای‌شان حتا واحدهای مشخص تجاری را ترسیم کرده‌اند تا زمینه فعالیت‌شان بیش‌تر مساعد باشد.

نباید گرفتن اعلانات بر کار رسانه‌ها تأثیر منفی بگذارد و مسوولیت اصلی رسانه‌ها را در زمینه اطلاع‌رسانی زیر سوال ببرد. اگر نشر اعلانات تجاری سبب شود که تعدادی از رسانه‌ها از مسوولیت‌های اساسی‌شان گریز کنند و به رسالتی که در برابر مردم و منافع کشور دارند، نپردازند، فاجعه رسانه‌ای اتفاق خواهد افتاد.

برای این‌که رسانه‌ها از شرکت‌های اعلان‌دهنده متأثر نشوند، باید نگرش‌شان را نسبت به گرفتن اعلانات تغییر دهند. شرکت‌های اعلان‌دهنده نیز وظایف و مسوولیت رسانه‌ها را درک کنند.

به نظر می‌رسد که تعدادی از رسانه‌ها تاکنون موفق نشده‌اند که برخورد شرکت‌های اعلان‌دهنده را نسبت به خودشان ساختارمند کنند. بافت کاری و فعالیت رسانه‌ای در افغانستان نشان می‌دهد در صورتی که رسانه‌ها از سوی دولت مورد حمایت قرار نگیرند، نگرانی‌ها در مورد تأثیرگذاری بیش‌تر شرکت‌های تجاری بالای رسانه‌های آزاد، افزایش خواهد یافت.

با این همه، اگر اقتصاد را از رسانه‌ها جدا کنیم، به

جهانی‌شدن فرهنگ؛

تقابل یا تعامل؟

◆ قربان‌علی صفری

جهانی‌شدن فرهنگ را تحلیل و تبیین درست کرد؟

۳. تعامل و گفت‌وگوی میان فرهنگی

به نظر می‌رسد که نگاه یک‌سونگرانه به مسأله جهانی‌شدن فرهنگ و این‌که خرده فرهنگ‌ها باید در برابر فرهنگ غالب مقاومت کنند و مانع نفوذ آن در حوزه ارزشی خویش شوند، چندان مورد قبول نیست؛ زیرا اطلاعات و ارتباطات، ماهیت زنده‌گی را در حد گسترده آن دگرگون ساخته و تعامل و تعاون خصیصه اساسی زنده‌گی بشر شده است. امروزه به هیچ‌وجه نمی‌توان خود را تافته جدا بافته فرض و بر فرهنگ خودی پا فشاری کرد. جهانی‌شدن فرهنگ و گسترش ارزش‌های فرهنگ نئولیبرال سبب شده است که یک شهروند جهان سومی در گستره ارزشی فرهنگ غرب فکر کند؛ لذا می‌توان گفت که خرده فرهنگ‌ها و فرهنگ‌های بومی تحت تأثیر فرهنگ جهانی قرار دارند و نمی‌توان آنان را مستقل فرض کرد.

از سوی دیگر، سلطه مطلق فرهنگ نئولیبرال غرب نیز نمی‌تواند برای جهانیان قابل قبول باشد. این فرهنگ برای آن‌که بتواند پویایی و پایداری خود را حفظ کند، باید روی‌کرد تعاملی را با دیگر فرهنگ‌ها در پیش گیرد و همین‌طور فرهنگ‌های غیرلیبرال نیز برای باروری خود نیازمند تعامل با فرهنگ غرب‌اند. روی‌کرد تعاملی میان فرهنگ‌های ملی و فرهنگ جهانی موجب یک‌جایی ارزش‌های فرهنگی در سطح جهان می‌شود و تأثیرات متقابل فرهنگ‌ها را در پی دارد. امروزه بشر نیازمند گفت‌وگوی میان‌فرهنگی است؛ گفت‌وگویی که بتواند نقاط قوت فرهنگ‌ها را در برابر هم برجسته کند و موجب هم‌کاری و هم‌یاری فرهنگ‌ها شود.

با توجه به این مسأله می‌توان گفت که در عصر جهانی‌شدن فرهنگ، تقابل میان ارزش‌های فرهنگی به سود هیچ‌یک از فرهنگ‌ها نیست. پویایی و پایداری فرهنگ‌ها در عصر جهانی‌شدن، مستلزم هم‌کاری و استفاده مطلوب از دست‌آوردهای یک‌دیگر است.

مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد:

۱. استقلال فرهنگ شناور

فرهنگ در واقع دلالت بر همان ارزش‌هایی دارد که افراد یک جامعه به آن مومن اند و براساس آن رفتار می‌کنند. با این وصف، جوامع بشری دارای ارزش‌ها و الگوهای رفتاری مختلف‌اند که این خود، نشان‌دهنده تنوع نظام فرهنگی در میان آن‌ها است. کثرت فرهنگ‌ها موجب تقابل آن‌ها در دوره‌های تاریخی با یک‌دیگر شده است. البته تقابل و تضاد میان فرهنگ‌ها در یک دوره تاریخی، سبب عدم تعامل آن‌ها در دوره‌های دیگر نشده است. هم‌اکنون عده‌ای باورمند هستند که جهانی‌شدن نه یک پروسه طبیعی، بلکه یک پروژه ساخته‌شده برای استعمار جدید جهان سوم از سوی غرب است. در این برداشت، هر نوع تعامل خرده فرهنگ‌ها با فرهنگ نئولیبرال و غرب به ضرر آن‌ها تمام می‌شود. در این روی‌کرد، آنچه مورد توجه است، قطع رابطه جهان سوم با جهان غرب و فرهنگ نئولیبرال است. طرفداران این نظریه را که بیش‌تر سوسیالیست‌ها تشکیل می‌دهند، باور دارند که میزان ارتباط کشورهای جهان سوم با غرب، با انحطاط فرهنگی کشورهای جهان سوم رابطه منطقی دارد. این روی‌کرد در صدد است تا کشورهای جهان سوم را تشویق کند که با توجه به ارزش‌ها و فرهنگ خودی، با غرب روبه‌رو شوند و در برابر استعمار جدید غربی که تحت عنوان جهانی‌شدن فرهنگ مطرح است، مقاومت ورزند. مراد از فرهنگ شناور، خرده فرهنگ‌هایی‌اند که به نحوی خواستار رهایی از سلطه فرهنگ هژمون غرب هستند. در این نگاه، فرهنگ غرب هیولای فهم شده است که جهان غیرغربی را در خود می‌بلعد.

عصر جهانی‌شدن، زنده‌گی بشر را در وضع بسیار پیچیده قرار داده است؛ به گونه‌ای که جوامع بشری وابسته‌گی و تنیده‌گی ناگسستنی باهم دارند. جهانی‌شدن موجب تغییرات اساسی در همه ابعاد زنده‌گی بشر شده است و امروزه هر نوع رفتار جمعی را که در نظر داشته باشیم، به نحوی تحت تأثیر این پدیده است. در حال حاضر، بحث جهانی‌شدن فرهنگ و تحول در نظام فرهنگی جوامع بشری و این‌که فرهنگ‌ها در عصر جهانی‌شدن چه نوع برخوردی با یک‌دیگر دارند، از مباحث بسیار مهم و ارزنده در ادبیات دانشگاهی است.

جهانی‌شدن فرهنگ، وضع بشر را در بُعد فرهنگی بسیار دگرگون ساخته است. پیشینیان ما در بستر فرهنگ خودی زیست کرده‌اند و از نظام فرهنگی دیگر جوامع بی‌خبر بودند. در آن دوره؛ یعنی در عصر ماقبل جهانی‌شدن فرهنگ، نظام فرهنگی اجتماعات بشری بسته بوده و هر یک در گستره ارزش‌های فرهنگی و بومی خود می‌زیسته است. اما جهانی‌شدن، ماهیت زنده‌گی فرهنگی جهانیان را دگرگون ساخت و تمامی شهروندان جهان را در درون فرهنگ جهان وطنی قرار داد. به بیان دیگر، عصر جهانی‌شدن فرهنگ، عصر فروریختن مرزهای فرهنگی میان جوامع بشری است. در روی‌کرد فرهنگی از بحث جهانی‌شدن، ادغام فرهنگ‌ها و تأثیر فرهنگ غالب بر خرده فرهنگ‌ها مراد است. جهانی‌شدن فرهنگ موجب ظهور رسانه‌های اطلاعاتی در سطح جهان، گسترش ارتباطات و فشرده‌گی زمان و مکان شده است. با این وجود، می‌توان سوال کرد که جهانی‌شدن فرهنگ چه تأثیر بر نوع برخورد فرهنگ‌ها با یک‌دیگر داشته است؟

بر همه‌گان پیدا است که امروزه فرهنگ نئولیبرال، فرهنگ هژمون جهان است و دیگر فرهنگ‌ها به نحوی تحت تأثیر دست‌آوردهای آن قرار دارند. به بیان دیگر، اکنون نئولیبرالیسم چنان مسلط است که برخی‌ها از هضم فرهنگ‌های غیرلیبرال در پرتو فرهنگ لیبرال سخن گفته‌اند. با این وضع، برخورد فرهنگ‌ها با یک‌دیگر در عصر جهانی‌شدن فرهنگ، در سه روی‌کرد

دیپلماسی زعفران افغانستان

جامعه و اقتصاد افغانستان شاهد تحولات فزاینده و عمده‌ای بوده است. با این حال، حضور فعالانه و مشارکت جوانان در عرصه‌های اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و تجارت رو به رشد در بازارهای داخلی و بین‌المللی، دگرگونی مثبتی را فراهم کرده است. اگرچه، تحولات در این کشور همواره سرخط خبرها بوده، اما اتفاقات مثبت دیگر، با ظرفیت شکل‌دهی دوباره و جهت‌دادن نقشه راه اقتصادی، اجتماعی و امنیتی آینده افغانستان، از دید رسانه‌های جهانی پنهان مانده است.

سرخ افغانستان نیز شناخته می‌شود، در چند سال گذشته چندین برابر شده است. در سال ۲۰۱۸، ارزش کل صادرات جهانی افغانستان به ۲۱،۲۵ میلیون دلار و در سال ۲۰۱۹ به ۲۸،۹۴ میلیون دلار رسید. از این میان، به ارزش ۱۵ و ۱۷ میلیون دلار زعفران به ترتیب در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ تنها به هند صادر شده است. زعفران که یکی از گران‌ترین ادویه‌های جهان است، می‌تواند باعث موفقیت اقتصادی و اجتماعی در کشور شود. قابل یادآوری است که زعفران می‌تواند به گونه موثر تأثیر مستقیم و غیرمستقیم تولید تریاک در کشور را خنثا کند و از این طریق، تهدیدات امنیتی ناشی از کشت کوکنار را برطرف سازد. به همین دلیل است که زعفران به عنوان کشت جایگزین خشخاش در کشور قرار گرفته است. برعلاوه، گیاه زعفران به آب بسیار کمی نیاز دارد. این یکی از بزرگ‌ترین مزایای کشت زعفران در افغانستان است؛ جایی که خشک‌سالی رایج است. علاوه بر این، از آنجایی که برای تولید بیشتر محصولات زراعتی به یک قطعه بزرگ زمین احتیاج است، در مقابل، زعفران برای رشد محصول، به زمین زیادی احتیاج ندارد و این امر باعث می‌شود که میلیون‌ها زارع در کشور به به کشت آن دسترسی داشته باشند.

دیپلماسی زعفران نیز شناخته می‌شود، در چند سال گذشته چندین برابر شده است. در سال ۲۰۱۸، ارزش کل صادرات جهانی افغانستان به ۲۱،۲۵ میلیون دلار و در سال ۲۰۱۹ به ۲۸،۹۴ میلیون دلار رسید. از این میان، به ارزش ۱۵ و ۱۷ میلیون دلار زعفران به ترتیب در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ تنها به هند صادر شده است. زعفران که یکی از گران‌ترین ادویه‌های جهان است، می‌تواند باعث موفقیت اقتصادی و اجتماعی در کشور شود. قابل یادآوری است که زعفران می‌تواند به گونه موثر تأثیر مستقیم و غیرمستقیم تولید تریاک در کشور را خنثا کند و از این طریق، تهدیدات امنیتی ناشی از کشت کوکنار را برطرف سازد. به همین دلیل است که زعفران به عنوان کشت جایگزین خشخاش در کشور قرار گرفته است. برعلاوه، گیاه زعفران به آب بسیار کمی نیاز دارد. این یکی از بزرگ‌ترین مزایای کشت زعفران در افغانستان است؛ جایی که خشک‌سالی رایج است. علاوه بر این، از آنجایی که برای تولید بیشتر محصولات زراعتی به یک قطعه بزرگ زمین احتیاج است، در مقابل، زعفران برای رشد محصول، به زمین زیادی احتیاج ندارد و این امر باعث می‌شود که میلیون‌ها زارع در کشور به به کشت آن دسترسی داشته باشند.

دیپلماسی زعفران نیز شناخته می‌شود، در چند سال گذشته چندین برابر شده است. در سال ۲۰۱۸، ارزش کل صادرات جهانی افغانستان به ۲۱،۲۵ میلیون دلار و در سال ۲۰۱۹ به ۲۸،۹۴ میلیون دلار رسید. از این میان، به ارزش ۱۵ و ۱۷ میلیون دلار زعفران به ترتیب در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ تنها به هند صادر شده است. زعفران که یکی از گران‌ترین ادویه‌های جهان است، می‌تواند باعث موفقیت اقتصادی و اجتماعی در کشور شود. قابل یادآوری است که زعفران می‌تواند به گونه موثر تأثیر مستقیم و غیرمستقیم تولید تریاک در کشور را خنثا کند و از این طریق، تهدیدات امنیتی ناشی از کشت کوکنار را برطرف سازد. به همین دلیل است که زعفران به عنوان کشت جایگزین خشخاش در کشور قرار گرفته است. برعلاوه، گیاه زعفران به آب بسیار کمی نیاز دارد. این یکی از بزرگ‌ترین مزایای کشت زعفران در افغانستان است؛ جایی که خشک‌سالی رایج است. علاوه بر این، از آنجایی که برای تولید بیشتر محصولات زراعتی به یک قطعه بزرگ زمین احتیاج است، در مقابل، زعفران برای رشد محصول، به زمین زیادی احتیاج ندارد و این امر باعث می‌شود که میلیون‌ها زارع در کشور به به کشت آن دسترسی داشته باشند.

افغانستان در چند دهه گذشته، از جمله جنگ‌های مختلف و حوادث طبیعی، با آن روبه‌رو بوده‌اند، صنعت تولید زعفران هم‌چنان امیدوارکننده است. کشت زعفران، امروز می‌تواند روزه امید برای آینده مرفه باشد؛ زیرا با تولید این گیاه، میلیون‌ها زارع متکی به خود خواهند شد، اقتصاد رونق خواهد گرفت و ثروت زیادی برای جمعیت روستایی که حدود ۷۴ درصد از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند، به دست خواهد آمد.

جلالت‌مآب رییس جمهور محمد اشرف غنی، برای حمایت از کشت و صادرات این ثروت ملی، واردات زعفران بی‌کیفیت از دیگر کشورها را ممنوع کرد که این اقدام منجر به دوبرابر شدن قیمت زعفران افغانستان در بازارهای ملی و بین‌المللی شد.

رییس جمهور غنی از آن به عنوان نمادی از افغانستان که می‌تواند چهره کشور را در سطح بین‌المللی تغییر دهد، استقبال کرده است.

اجازه دهید که طعم لطیف و رنگ آتشین «طلای سرخ» افغانستان چاشنی غذاها از بوئیلای فرانسوی گرفته تا ریزوتوی ایتالیایی و تا پای اسپانیا و کرابی و شیرینی‌های هندی باشد.

درباره نویسنده

طاهر قادری، شارژدافیر سفارت جمهوری اسلامی افغانستان در هند است. او هم‌چنین رییس مشترک بنیاد هند و افغانستان (IAF) است. آقای قادری به عنوان یک روزنامه‌نگار، برنده جایزه بین‌المللی شناخته شده است و ۱۸ سال تجربه در زمینه‌های مختلف مدیریت، رسانه و توسعه پالیسی عامه دارد. طاهر قادری دارای سند فوق‌لیسانس در حکومت‌داری جهانی پالیسی بین‌المللی عامه از دانشگاه لندن انگلستان است. او اکنون محصل دوره دکترای دانشگاه او پی جنرال هند است. هم‌چنان آقای قادری در حال انجام یک پروژه تحقیقاتی جامع در مورد روابط افغانستان با هند پس از سال ۲۰۰۱ نیز است.

«دیپلماسی زعفرانی»

از سال ۲۰۰۱ به این سو، این عنصر دواپی، به پروتکل‌های دیپلماتیک در سراسر جهان راه یافته است. هنگامی که من به عنوان سرپرست سفارت افغانستان در هند کارم را آغاز کردم، ابتکاری را به نام «چای زعفران با سفارت افغانستان» راه انداختم؛ برنامه‌ای که در آن از تاجران، روزنامه‌نگاران، کارشناسان اقتصادی و دوستان افغانستان برای صرف چای زعفران در سفارت دعوت می‌کردم، تا در کنار تبلیغ زعفران، با استفاده از همین فرصت پیرامون پیشرفت‌های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشورم روشنی ببندم. دیپلماسی زعفران، یک نمونه درخشان از نمایش قدرت دیپلماتیک افغانستان توسط دیپلمات‌های افغان است، تا از طریق آن به عنوان یک قدرت نرم، تصویر افغانستان نوین را معرفی کنند.

راه پیش رو

علی‌رغم همه مشکلات و مصیبت‌هایی که زارعین

گامی به سوی رفاه

در سال ۲۰۲۰، بیماری همه‌گیر کرونا، اقتصاد جهانی را شدیداً متأثر کرد و هیچ کشوری از آن مستثنا نبود. با این حال، سال نو میلادی با چشم‌انداز مثبت برای زارعین زعفران افغانستان آغاز شد. نخست، افغانستان جایگاه خود را در تولید بهترین کیفیت و طعم زعفران برای هشتمین سال متوالی حفظ کرد. دوم، ولایت‌های بیش‌تری به کشت زعفران روی می‌آورند و برعکس تهدید کشت بدنام خشخاش کاهش می‌یابد. تا دسامبر ۲۰۱۹، از جمله ۳۴ ولایت کشور، ۲۳ ولایت که قبلاً ده‌ها سال آن خشخاش کشت کرده بودند، به کشت زعفران رو آورده‌اند. سوم، تولید زعفران در مقایسه با تریاک در بازارهای داخلی و جهانی سودآورتر است. چهارم، افغانستان با سهم ۱۲،۸ درصدی بازار در صادرات جهانی، پس از ایران و هند، در تولید زعفران مقام سوم را دارد؛ یعنی افغانستان از این ظرفیت برخوردار است که با کسب میلیون‌ها دلار از طریق صادرات زعفران، میلیون‌ها افغان را از چنگ فقر بیرون بکشد و به شکوفایی اقتصادی برسد.

روزنه امید

تولید زعفران در افغانستان که معمولاً به عنوان «طلای

هم‌گرایی ملت‌های قلب آسیا؛

مدد حل منازعات حقوقی منطقه‌ای

سایر کشورها می‌کشاند. ناامنی هم از جمله عوامل مهاجرت به شمار می‌رود. در کنار ناامنی، عوامل دیگر نیز در مهاجرت نقش دارد. دلیل مهاجرت هرچه باشد، مهم آن است که یک مهاجر در کشور میزبان باید از حقوق و امتیازات کنوانسیون بین‌المللی ۱۹۴۵ در خصوص مهاجرین بهره‌مند شود و به عنوان یک انسان، به حقوق و کرامت انسانی‌اش ارج گذاشته شود.

در قلب آسیا کشورهایی هم هستند که تمامی مقررات و معاهدات بین‌المللی را در نظر نمی‌گیرند و با نقض صریح و آشکار این مقررات و معاهدات، مهاجران را مورد ضرب‌وشتم غیرانسانی قرار می‌دهند و به کرامت انسانی و حقوق بشری آنان اندکی هم توجه نمی‌کنند. این مشکل، به دلیل تکرار آن، به یک رخداد عادی تبدیل شده، حساسیت در برابر آن از بین رفته و دادخواهی برای متضرران به فراموشی سپرده شده است.

۳- راه‌حل: هم‌گرایی ملت‌های قلب آسیا

ایجاد نظم منطقه‌ای در کشورهای قلب آسیا و وضع معاهدات برای تأمین حقوق بشری و شهروندی زیر یک چتر باصلاحیت، تساهل، مدارا و انعطاف‌پذیری در برخوردهای منطقه‌ای در چارچوب کنوانسیون‌ها و اعلامیه‌های مشترک، مقررهای تنظیم امور ... می‌تواند ما را به حل منازعات و محو آن نزدیک‌تر کند. آن‌چه در هم‌گرایی و اتحاد کشورهای منطقه به وجود می‌آید، تشکیل کمیسیون‌های حل منازعات و دادگاه شهروندی است که وظایف اصلی و اساسی‌شان

متضرران و شاکیان با بن‌بست مواجه می‌شوند و به آن‌چه حق‌شان است، نمی‌رسند. این مشکل در کنار آن‌که حل‌ناشده باقی می‌ماند، به دو طرف معامله صدمه وارد می‌کند؛ از یک جهت جریان تجارت را با کندی مواجه می‌سازد و از طرف دیگر بساط اعتماد که اساسی‌ترین عنصر در تجارت به شمار می‌رود را بر می‌چیند. این مشکل، آهسته آهسته به اقتصاد منطقه صدمه وارد می‌کند و حتا می‌تواند در فرجام به فاجعه بینجامد.

لازم به ذکر است که قوانین حقوقی کشورهای قلب آسیا تابع سیستم حقوقی (رومی - ژرمنی) است و مقررات تمامی کشورها از لحاظ منابع حقوقی تقریباً یکسان است و تفاوت کمی در بین آنان وجود دارد. علی‌رغم موجودیت سیستم مشترک حقوقی، منازعات حقوقی به جای کاهش، رو به افزایش است. دلیل عمده آن، عدم موجودیت ارگان‌های ذی‌صلاح حقوقی و یا هم عدم الزامیت در قواعد و مقررات حاکم میان طرف‌های قرارداد است.

۲- نزاع مهاجرت

متأسفانه ناامنی و مشکلات اقتصادی و عدم فرصت کاری، پای کارگران را به کشورهای همسایه و هم‌جواری می‌کشاند. در کشورهای قلب آسیا بعضی از کشورهایی هستند که دارای توان بالای کارآفرینی‌اند و می‌توانند پذیرای کارگران از سایر کشورها باشند. در کنار آن، کشورهایی هم هستند که نیروی بشری کافی دارند؛ اما توان کافی کارآفرینی ندارند. نبود فرصت کاری در این کشورها، پای نیروی بشری‌شان را به

عبدالوارث بختیار، حقوق‌دان

مقدمه

کشورهای واقع در قلب آسیا به دلیل هم‌جواری و مشترکات تاریخی، فرهنگی و تجارتی معاملات مشترک را در بخش‌های مختلف انجام می‌دهند. این معاملات گاهی به نزاع می‌انجامد؛ مشهورترین منازعاتی که در این اواخر شاهد آن بوده‌ایم، نزاع تجارتی و مهاجرت بوده است. در این مقاله، منازعات ناشی از این دو پدیده و چگونه‌گی فایق‌آمدن بر آن را بررسی می‌کنیم.

۱- نزاع تجارتی

بازرگانان کشورهای واقع در قلب آسیا (افغانستان، ترکیه، ایران، اوزبیکستان، ترکمنستان، تاجیکستان، قزاقستان، گرجستان، قرقیزستان و...) معاملات تجارتی را به هدف بهبود وضع اقتصادی و تسهیل بازرگانی به شکل متداول انجام می‌دهند. در معاملات، آسیب‌هایی نظیر فریب‌کاری، خیانت در امانت و انجام‌نشدن معاهدات در اسرع وقت پای تاجران را به جنجال می‌کشاند. به دلیل عدم موجودیت معاهدات الزامی و عدم تشخیص حوزه‌های حقوقی ذی‌صلاح در خصوص رسیدگی به جنجال‌های تجارتی، تاجران - اعم از

مچینی بیگار

سال سیزدهم
شماره ۳۵۲۷
یکشنبه
۵ دلو ۱۳۹۹
۲۴ جنوری ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

ماجرای یک بدهکاری بزرگ؛ چرا وزارت دفاع از وزارت مالیه درخواست پول کرد؟

بدهکاری بیش از ۱۰۰ میلیون دالری شرکت غضنفر گروپ، وزارت دفاع ملی را با کمبود بودجه مواجه کرده است. براساس اسنادی که در اختیار روزنامه ۸صبح قرار گرفته است، مسوولان وزارت دفاع ملی از وزارت مالیه خواستار کمک ۱۶ میلیون دالری در سال جاری شده‌اند. وزارت دفاع ملی دلیل این درخواست را پرداخت نشدن بدهکاری شرکت غضنفر گروپ عنوان کرده است. این شرکت ۱۲ سال پیش ۶۵ میلیون دالر را از کمک‌های جاپان به دست آورده بود و آن را باید دوباره به خزانه دولت برگشت می‌داد، اما با گذشت ۱۲ سال، این پول به خزانه دولت برنگشته است و در حال حاضر با ۱۸ درصد تکتانه و جریمه، به بیش از ۱۰۰ میلیون دالر می‌رسد. افزون بر این کار، شرکت غضنفر گروپ و شرکتهای وابسته به آن از پنج تا هفت سال اخیر مالیات دولت را نپرداخته‌اند. مسوولان در این شرکت حتی در روزهای اخیر تلاش کرده‌اند معاوضه کنند و وزارت مالیه نیز با آن توافق کرده است. گفتنی است که پیش‌تر محمدیوسف غضنفر، مالک این شرکت، در کارزارهای انتخابات ریاست جمهوری در کنار رییس جمهور غنی ایستاد و سرانجام پس از مراسم تحلیف به عنوان نماینده ویژه رییس جمهور تعیین شد.

اسناد تازه‌ای که به روزنامه ۸صبح رسیده، نشان می‌دهد که وزارت دفاع ملی در جریان سال ۱۳۹۹ با کمبود بودجه مواجه شده است. این وزارت طی یک مکتوب، خواستار همکاری وزارت مالیه شده و دلیل آن را نیز پرداخت نشدن بدهکاری شرکت غضنفر گروپ در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ عنوان کرده است. در مکتوب شماره (۷۵۰) که در بیستم و چهارم حمل ۱۳۹۹ از سوی وزارت دفاع ملی عنوانی وزارت مالیه نوشته شده، این وزارت برای خریداری تیل، ۱۶ میلیون دالر از وزارت مالیه پول طلب کرده است. در این مکتوب آمده است:

مورد فوق (خریداری تیل) در بودجه سال مالی ۱۳۹۹ دولتی خویش در دسترس نداشته، فلذا آن وزارت محترم (وزارت مالیه) لطف خواهند نمود طبق پیشنهاد خویش و احکام (۱۶۱۳) مورخ ۱۳۹۸/۰۶/۱۶ مقام محترم عالی و اداره محترم ریاست جمهوری و با ابراز نظر کارشناسانه تدارکاتی مبارزه با جرایم اداری مرکز عدلی و قضایی، در حصره تمویل وجوه مورد نیاز از قید بودجه دولتی، وزارت دفاع را همکاری خواهند نمود. با این حال، مسوولان در وزارت دفاع ملی در مورد این که چرا بدهکاری شرکت غضنفر گروپ در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ دلیل کمبود بودجه امسال این وزارت خوانده شده است، پاسخی ارایه نمی‌کنند.

تحويل داده است. استفاده‌کننده نهایی با شرکت رنا خسرو باید مبلغ ۳۵.۵ میلیون دالر امریکایی قیمت تیل و فیصدی اضافی مطابق قرارداد را تا ماه اکتوبر ۲۰۱۳ به حساب بانکی خاصی (۲۷۴۸۶) که به همین منظور در د افغانستان بانک افتتاح گردیده، تحويل می‌کرد که این کار تا اکنون نشده است. بنابراین از کمپنی محترم احترامانه تقاضا می‌گردد تا مبلغ فوق‌الذکر را در ظرف یک ماه آینده به حساب بانکی خاص در د افغانستان بانک تحويل نموده و از صورت پرداخت آن اطمینان دهید. در صورت عدم پرداخت به موقع، وزارت مالیه مطابق به احکام قانون اقدام و برخورد قانونی روی دست خواهد گرفت.

قضیه بدهکاری غضنفر گروپ از چه قرار است؟

بر بنیاد گزارش تحقیقی‌ای که در دهم قوس سال جاری در روزنامه ۸صبح نشر شد، شرکت غضنفر گروپ ۱۲ سال پیش (۲۰۰۷) نزدیک به ۶۵ میلیون دالر امریکایی پول کمک شده از سوی جاپان را از وزارت مالیه دریافت کرد. جاپان این پول را برای ثابت نگه‌داشتن نرخ نفت در بازار کمک کرد. کمک جاپان مشروط به این خوانده شده بود که قرارداد آن برای جلوگیری از فساد مالی احتمالی، به سکتور خصوصی داده شود. تفاهم وزارت مالیه با شرکت غضنفر گروپ این بود که شرکت یاد شده به نرخ بیش از ۶۰ میلیون دالر از بودجه وزارت مالیه برای وزارت دفاع ملی تیل خریداری کند. بدین ترتیب شرکت غضنفر گروپ باید ۶۵ میلیون دالر از پول کمک شده جاپان را تا سال ۲۰۰۸ دوباره به وزارت مالیه برمی‌گرداند.

شرکت غضنفر گروپ که در راس آن محمدیوسف غضنفر حضور داشت، قرارداد ۶۵ میلیون دالری کمک‌های جاپان را در آن زمان با «فریب» و ساختن چهار شرکت به نام‌های «رنا خسرو»، «زمری سمیع»، «فردوسی بلخ» و «پسرلی شرافت» از وزارت مالیه به دست آورده بود. در مکتوبی با شماره (۳۲۹ - ۲۳۳۱۰) که در دوازدهم اسد ۱۳۹۳ از سوی احمدشقیق قاری‌زاده، معین پالیسی وزارت مالیه زیر عنوان «پرداخت مبلغ ۳۵.۵ میلیون دالر امریکایی به حساب بانکی خاص حکومت افغانستان» برای شرکت رنا خسرو نوشته شده بود، به این شرکت یک ماه (از هنگام صدور این مکتوب) مهلت داده شده بود تا بدهکاری‌اش را بپردازد.

در این مکتوب آمده است: «طوری که شرکت محترم رنا خسرو آگاهی کامل دارند، به اساس کمک‌های بلاعوض غیر پروژه‌ای جاپان سال ۲۰۱۰، کمپنی محترم شما منحنیث استفاده‌کننده نهایی انتخاب گردید. کمپنی افغان اوایل تهیه‌کننده تیل که توسط جاپان انتخاب شد، آخرین محموله تیل متذکره را تا ماه اکتوبر ۲۰۱۲ به کمپنی رنا خسرو

هم‌چنان، شرکت غضنفر گروپ در یک مکتوب دیگر با شماره (۲۸۰ - GOR) در بیستم حوت ۱۳۹۳ که عنوانی ریاست جمهوری نوشته، از بدهکاری شرکت رنا خسرو نیز یاد کرده است. در این مکتوب آمده است: «قرار معلوم شرکت محترم رنا خسرو به اساس معلومات تجارتهی‌شان حدوداً مبلغ ۳۴ میلیون دالر به جانب وزارت محترم مالیه بدهکار اند. به اساس تفاهم انجام شده با ایشان، ما متعهد گردیدیم تا طلبات‌شان را به وزارت محترم مالیه که مبلغ ۳۴ میلیون و ۹۶۹ هزار و ۱۹۹ دالر امریکایی می‌باشد، طی دو سال از شروع سال ۲۰۱۵ پرداخت نماییم. چنان‌چه تاکنون مبلغ ۵۷۵ هزار دالر به حساب وزارت مالیه تحويل گردیده است.» براساس این سندها، شرکت فردوسی بلخ بیش از ۱۴ میلیون دالر، شرکت پسرلی شرافت بیش از یک میلیون دالر و شرکت زمری سمیع بیش از ۴۰۰ هزار دالر بدون جرایم و مالیه (BRT) بدهکار اند.

با این حال سندهای تازه رسیده به روزنامه ۸صبح،

نشان می‌دهد که از مجموع بدهکاری شرکت غضنفر گروپ، تنها ۳۸ میلیون دالر شرکت رنا خسرو بدهکار است؛ زیرا براساس اصول، در صورت پرداخت نشدن پول در زمان معین آن، ۰.۰۵ افغانی جریمه وضع می‌شود. بدین ترتیب میزان پول شرکت رنا خسرو که ۳۵.۵ میلیون دالر بود، در جریان سال‌های اخیر به ۳۸ میلیون دالر می‌رسد. هم‌چنان اگر بدهکاری غضنفر گروپ با ۱۸ درصد جریمه و تکتانه آن یک‌جا شود، مجموع بدهکاری این شرکت در حال حاضر به بیش از ۱۰۰ میلیون دالر می‌رسد.

تلاش برای تصفیه بدهکاری از طریق فروش مال دولت بالای دولت

هرچند شرکت غضنفر گروپ در مورد بدهی‌اش جزییات نمی‌دهد، اما براساس اسنادی که در اختیار روزنامه ۸صبح قرار گرفته، این شرکت تلاش دارد تا بدهکاری میلیونی‌اش به حکومت را توسط اجناس و املاکی که بخشی از ملکیت دولت شمرده می‌شود، تصفیه کند. بر مبنای این سند، شرکت غضنفر گروپ به وزارت مالیه پیشنهاد کرده است که در تیل و تجهیزات مواد نفتی را علاوه بر وسایط ترانسپورتی این شرکت با نرخ مناسب تحويل بگیرد. این شرکت در یک مکتوب با شماره (۰۶۶۷ - GK) که در بیستم و هفتم حوت ۱۳۹۷ عنوانی وزارت مالیه نوشته شده، نوشته است: «اکنون رهبری شرکت مصمم بر آن است تا تمامی فعالیت‌های مرتبط به مواد نفتی خویش را (به وزارت مالیه) واگذار نموده و تاسیسات، ذخایر و تجهیزات مواد نفتی به علاوه وسایط ترانسپورتی خویش را در بدل قیمت مناسب و بعد از تایید و تصدیق نهاد مستقل داخلی و یا هم خارجی (Third Party)، واگذار نماید.»

در این مکتوب آمده است: «از آن‌جایی که اعمار ذخایر و تاسیسات مورد نیاز برای شرکت ملی نفت زمان‌گیر بوده و نیازمند برنامه طولی‌مدت می‌باشد، روی این ملحوظ جانب شرکت خواهان فروش جمیع تاسیسات ذخایر و وسایط به قیمت مناسب و مروج مارکیته و به اساس قیمت‌گذاری نهاد مستقل داخلی و یا خارجی مورد قبول جانبین باشد و شرکت می‌خواهد پول‌های به دست آمده را غرض تصفیه حسابات شرکت‌های رنا خسرو، زمری سمیع و فردوسی بلخ که قرار معلومات بابت کمک‌های جاپان حدود ۵۰ میلیون دالر قرضدار هستند، پرداخت نماید و جانب شرکت با شرکت‌های مقروض بعد تصفیه حساب خواهد نمود و هم‌چنان پول باقی‌مانده را نقداً به دست آورده و صرف بخش‌های انرژی در داخل کشور نماید.»

چرا وزارت دفاع...

وزارت مالیه نیز در پاسخ به مکتوب پیشنهادی شرکت غضنفر گروپ و برای تعیین و قیمت گذاری تاسیسات و ذخیره های تیل این شرکت، با دو شرکت مشورتی به ارزش ۱۰۰ هزار دالر قرارداد کرده است. در مکتوبی با شماره (۴۳۳ - PRO) که در بیست و چهارم عقرب ۱۳۹۹ از سوی ریاست تدارکات وزارت مالیه عنوانی ریاست مالی و حسابی این وزارت صادر شده، آمده است: «به اثر پیشنهاد ریاست محترم امور مالی (وزارت مالیه)، پروژه استخدام کمپنی مشورتی غرض تعیین ذخایر تاسیسات و وسایط تانکری و سایر ملحقات غضنفر نفت و گاز با شرکت های (Consultancy Masih Haque و Cnux) به مبلغ ۱۰۶ هزار و ۵۱۰ دالر به شمول تکسها به مدت ۳ ماه از کود ۲۰۱۲۲ انکشافی عقد قرارداد شده است.»

حکومت و کشیدن بیش از ۱۰۰ هزار دالر پول اضافی از خزانه حکومت است. از سویی هم، منبع گفت که این تاسیسات و ذخیره ها اکنون فرسوده شده است و دیگر به درد حکومت نمی خورد.

غضنفر گروپ با وجود نپرداختن بدهکاری و حتا مالیه، از حکومت قرارداد می گیرد

از سوی دیگر منابعی به روزنامه ۸ صبح می گویند که افزون بر بدهکاری، غضنفر گروپ و شرکت های وابسته به آن حتا در جریان سال های اخیر مالیه دولت را نپرداخته اند. یک منبع معتبر به روزنامه ۸ صبح گفت که شرکت غضنفر گروپ از سال ۱۳۹۴، شرکت غضنفر نفت و گاز از سال ۱۳۹۳، شرکت تصفیه خانه مواد نفتی غضنفر گروپ از سال ۱۳۹۳، شرکت رنا خسرو از سال ۱۳۹۴، شرکت زمری سمیع از سال ۱۳۹۴، شرکت پسرلی شرافت از سال ۱۳۹۳ و شرکت فردوسی بلخ از سال ۱۳۹۲ مالیه شان را پرداخت نکرده اند. هرچند تلاش شد که دیدگاه شرکت غضنفر گروپ درج شود، اما مسوولان این شرکت به پاسخ گویی حاضر نشدند.

این در حالی است که شرکت غضنفر گروپ با وجود پرداخت نکردن بدهکاری ۱۲ ساله اش، همچنان از حکومت قرارداد دریافت می کند. یک منبع معتبر به شرط فاش نشدن نامش به روزنامه ۸ صبح گفت که محمدابراهیم غضنفر، رییس شرکت وطن گاز، معاون غضنفر بانک و از بسته گان محمدیوسف غضنفر به تازه گی یک قرارداد دیگر ۴۶ میلیون دالری انتقال گاز از کمک های جاپان را نیز در دوم جوزای ۱۳۹۹ دریافت کرده است.

فساد حکومتی؛ زمینه ساز خودکامه گی قراردادی ها

آگاهان امور و اعضای مجلس نماینده گان علت ناتوانی نهادهای حکومتی در گرفتن بدهکاری شان از قراردادی ها را «فساد گسترده در بدنه حکومت» عنوان می کنند. به باور این افراد، ادامه وضعیت موجود سبب می شود که چرخ اقتصادی کشور از گردش باز ماند. وحید فرزه بی، کارشناس مسایل حقوقی، در گفت و گو با روزنامه ۸ صبح گفت، تا زمانی که یک شرکت از سوی محکمه و تدارکات از دریافت قرارداد محروم نشود، حتا با وجود بدهکاری هایش می تواند قرارداد دیگری نیز به دست آورد. او افزود که وزارت های دفاع ملی و مالیه می توانند برای دریافت این بدهکاری از شرکت های وابسته به غضنفر گروپ به محکمه و اداره تدارکات شکایت درج کنند تا محکمه حکم دریافت بدهکاری از شرکت ها را صادر کند. بدین ترتیب پس از حکم محکمه، اداره تدارکات این شرکت ها را از دریافت قراردادهای

محروم می کند. آقای فرزه بی تصریح کرد که اگر تا اکنون این کار صورت نگرفته، بیانگر این است که هنوز در نهادهای حکومتی فساد گسترده وجود دارد.

به باور زکریا حیدری، استاد دانشگاه و آگاه مسایل اقتصادی، کمک هایی که از سوی کشورهای بیرونی صورت می گیرد، باید به صورت شفاف در دستگاه دولت ثبت شود. با این حال وی افزود که به دلیل نبود شفافیت، در میان پول کمک شده و پول مصرف شده تفاوت زیادی وجود دارد. آقای حیدری گفت: «چگونه ممکن است که یک شرکت به گونه مثال هفت میلیارد افغانی بدهکار است؛ اما حکومت توانایی دریافت پول را ندارد؟ شاید این پول در کمپین های انتخاباتی رییس جمهور به مصرف رسیده باشد.» او علاوه کرد که عدم پرداخت این بدهکاری ها بالای سکتور اقتصادی تاثیر منفی دارد و برای جلوگیری از این وضعیت، نیاز است که افزون بر تطبیق شدن قانون اساسی و ایجاد یک سیستم منظم، با قراردادی ها به گونه یکسان برخورد شود.

مجلس نماینده گان نیز به حکومت پیرامون پس لوزه های برنگشتاندن بدهی ها هشدار می دهد. گل احمد نوزاد، نماینده مردم نیمروز در مجلس نماینده گان، گفت که شرکت های وابسته به غضنفر گروپ پول های حکومت را حیث و میلم کرده اند و اگر این پول ها به حکومت باز گردانده نشود، چرخ اقتصادی کشور با چالش مواجه خواهد شد. به گفته او، نهادهای دخیل در این امر مسوول اند تا این پول ها را دوباره از شرکت های یاد شده به خزانه دولت بازگردانده و از آن درست نگه داری کنند. آقای نوزاد فساد گسترده در نهادهای حکومتی را عامل خودکامه گی قراردادی ها خواند و افزود:

«در دو دهه گذشته، پدیده شوم فساد در تار و پود نظام ریشه دوانده و این سبب می شود که شرکت های صادق به قراردادهای دسترسی پیدا نکنند و شرکت هایی که با حکومت روابط دارند، قراردادهای را گرفته و خودکامه گی کنند.» غلام حسین ناصری، عضو دیگر مجلس نماینده گان، در مصاحبه با روزنامه ۸ صبح تاکید می کند که حکومت باید بدهکاری از شرکت های وابسته به محمدیوسف غضنفر را بگیرد و حتا مرگ او نباید مانع این کار شود. پیش تر جامعه جهانی در نشست جینوا بر مبارزه با فساد تاکید کرد و این موضوع را یکی از ده شرط اساسی برای ادامه روند کمک ها خواند. حکومت نیز در پاسخ به خواست جامعه جهانی گفت که به این شرط و سایر شروط پایبند می ماند.

ارگ ریاست جمهوری پیش تر در واکنش به موضوع پرداخت نشدن مالیه از سوی شرکت غضنفر گروپ، گفته بود که مالیه گیرنده گان مکلف اند تا مالیات را از اشخاص بگیرند و حکومت هیچ گاه در کار آنان مداخله نکرده است.

این همه در حالی اتفاق می افتد که محمدیوسف غضنفر، مالک شرکت غضنفر گروپ، در جریان کارزارهای انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته به عنوان عضو ارشد تیم دولت ساز و یکی از پشتی بانان مالی این دسته انتخاباتی قرار گرفت. محمد اشرف غنی، رییس جمهور کشور، پس از پیروزی در انتخابات و به محض به جا آوردن مراسم تحلیف، آقای غضنفر را بر اساس بند سیزدهم ماده ۶۴ قانون اساسی به عنوان «نماینده فوق العاده رییس جمهور در امور توسعه اقتصادی، تجاری و کاهش فقر» تعیین کرد. وی اما پس از مدتی در سیزدهم سرطان سال روان به دلیل ابتلا به کرونا، در ترکیه جان باخت.

دفاعستان اسلامی جمهوری دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

دکتره نی، اوبولگولواومالداری وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالمداری

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

پروژه رشد، زراعت و انکشاف روستایی (CBARD)

دعوت به داوطلبی

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/UNDP/CBARD-W/NCB/GO-2021-001

پروژه رشد، زراعت و انکشاف روستایی از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می نماید تا در پروژه داوطلبی {پروژه تهیه و تدارک یک مقدار تخم بذری برای کشت میانه (Intercrop Seeds) ضرورت بخش تخنیکتی پروژه رشد، زراعت و انکشاف روستایی برای ولایات فراه، بادغیس و ننگرهار} اشتراک نموده و نقل شرطنامه مربوط را در فلش دسک (حافظه) به شکل رایگان از بخش تهیه و تدارکات پروژه رشد، زراعت و انکشاف روستایی وزارت زراعت آبیاری و یا وب سایت اداره محترم تدارکات ملی (<https://npa.gov.af>) به دست آورده و آفر های خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرز العمل تدارکات طور سربسته از تاریخ نشر اعلان الی تاریخ ۱۴ فیبروری ۲۰۲۱ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر به بخش تهیه و تدارکات پروژه رشد، زراعت و انکشاف، تعمیر آمو، وزرات زراعت، آبیاری و مالمداری، جمال مینه، کارته سخی ارایه نمایند. آفر های ناوقت رسیده و انترنیتی قابل پذیرش نمی باشد. قابل یادوری است که جلسه قبل از آفرگشائی به تاریخ ۶ فیبروری ۲۰۲۰ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر در آدرس فوق الذکر تدویر یافته و همچنان تضمین آفر به صورت تضمین خط بانکی مبلغ قرار ذیل برای هر حصه اخذ میگردد.

تضمین آفر به صورت تضمین خط بانکی مبلغ (۴۸،۵۰۰،۰۰۰) افغانی ارایه گردد.

روایت دیروز، آینه امروز، نوید فردا

۸ صبح

سال سیزدهم
شماره ۳۵۴۷
یکشنبه
۵ دلو ۱۳۹۹
۲۴ جنوری ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

دبیر بخش ویدیو: محمد نصیر کاوشگر
خبرنگاران: عبدالاحمد حسینی، محمد حسین نیک خواه، خلیل رسولی، هما همتا، الیاس طاهری، زهرا عطایی، احمد شاه شاداب، حفیظ علی خیل، توفان عمری، شعب حکیمی، پرویز کامروز

ویراستاران: علی نظری، اسحق علی احساس
صفحه آرایی: رضا مرادی
پذیرش اعلان: ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰ - ۰۷۸۸۷۸۸۷۹۹
نشانی پستی: صندوق پستی ۰۳۸-۰۲۵، پسته خانه مرکزی، کابل، افغانستان
نشانی دفتر کابل: تایمنی، کابل، افغانستان
صبح نوشته ها را ویرایش می کند. سرمقاله بازتاب دهنده دیدگاه ۸ صبح است. سایر دیدگاه های مطرح شده در مقاله ها، به نویسندگان آن برمی گردد.

روایت دیروز، آینه امروز، نوید فردا

sanjarsohail@yahoo.com
mujib_mehrdad@yahoo.com
8am.daily@gmail.com

صاحب امتیاز: سنجر سهیل
مدیرمسوول: مجیب مهرداد
سر دبیر: خلیل اسیر
دبیر گزارش ها: حسیب بهش
دبیر بخش خبر: علی شاه حقمیل
دبیر بخش صلح: آسیه حمزه ای
دبیر رسانه های اجتماعی: نورعلی فرحت

Publisher:
Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
Mujib Mehrdad
mujib_mehrdad@yahoo.com

Facebook.com/8am.af
Youtube.com/HashteSubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

STUDENT'S ACCOUNT

حساب جاری محصلین/متعلمین

عزیزی بانک مسرت دارد که محصول ویژه ای خود را به نام "حساب جاری محصلین/متعلمین" راه اندازی کرده است. با افتتاح حساب متکرمه، برای محصلین/متعلمین، کارت مجانی ماشین خود پرداز صرافتی و ماستر دیت کارت با تخفیف فیس سالانه داده میشود.

www.azizibank.af 1515

عزیزی بانک
Azizi Bank

پولیس روسیه دهها هوادار آلکسی ناولنی را بازداشت کرد

درمان در آلمان به خاطر «مسمومیت با سم نوویچوک»، به مسکو برگشت و بازداشت شد. آقای ناولنی در پیامی از زندان گفته است که در «وضعیت روانی و عاطفی پایدار» است. او در این پیام گفته است که می‌داند «آدم‌های خوب فراوانی بیرون زندان هستند و کمک فرا خواهد رسید».

مقام‌های روسیه دلیل بازداشت او را نقض مقررات آزادی مشروط از سوی آقای ناولنی اعلام کردند. خود او می‌گوید که این اقدام برای ساکت کردنش صورت گرفته است.

آلکسی ناولنی ۴۴ ساله تابستان سال پیش مسموم شد و پس از اعزام به آلمان برای مدتی در بخش مراقبت‌های ویژه در کما بود. او بعد از بهبودی گفت که از طریق یک مأمور اطلاعاتی سرویس جاسوسی روسیه از جزئیات حمله و چگونه‌گی مسموم کردن خود باخبر شده است. دولت روسیه ادعاهای آقای ناولنی از جمله این‌که ولادیمیر پوتین شخصاً دستور حمله بر او را داده، رد کرده است.

آلکسی ناولنی با افزایش زیاده‌خواهی و دزدی‌های وسیع نخبه‌گان سیاسی روسیه در ویلاگش، به یک فعال شناخته شده ضد فساد تبدیل شد و در سال‌های گذشته مهم‌ترین منتقد ولادیمیر پوتین بوده است.

به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، پولیس روسیه دهها نفر را که در حمایت از آلکسی ناولنی، رهبر مخالفان دولت روسیه، دست به اعتراض زده‌اند، بازداشت کرده است. هواداران او گفته‌اند که امروز در بیش از ۶۰ شهر مختلف دست به تظاهرات می‌زنند. پولیس برپایی هر گونه اعتراضی را غیرقانونی خوانده و گفته که با آن‌ها برخورد می‌کند.

تظاهرات هواداران آقای ناولنی در منطقه خاباروفسک در خاور دور روسیه آغاز شده است. یولیا، همسر آقای ناولنی، گفته است که در تظاهرات مسکو «برای خودم، برای او، برای فرزندانمان، برای ارزش‌ها و آرمان‌هایی که داریم» شرکت می‌کنم.

مقام‌های روسیه دلیل بازداشت ناولنی را نقض مقررات آزادی مشروط اعلام کردند. خود او می‌گوید که این اقدام برای ساکت کردن او صورت گرفته است.

پولیس مسکو هشدار داده است که هرگونه تظاهرات «بلافاصله سرکوب خواهد شد.» در مرکز مسکو، صدها مانع فلزی برای جلوگیری از تجمع کار گذاشته شده است. پولیس در روزهای اخیر دست به بازداشت شماری از نزدیکان آقای ناولنی از جمله سخنگوی او زده و به دو نفر از آن‌ها حکم حبس کوتاه‌مدت داده است.

آقای ناولنی روز یکشنبه هفته پیش پس از پنج ماه

شومر:

دادگاه استیضاح ترمپ در سنا در ۲۰ دلو برگزار می‌شود

دومین بار ظرف ۱۳ ماه دونالد ترمپ را به اتهام «تحریک به شورش» استیضاح کرد.

استیضاح دونالد ترمپ پس از حمله شماری از خشونت‌طلبان طرفدار او بر ساختمان کنگره در روز ۱۷ جدی به جریان افتاد. در جریان حمله بر ساختمان کنگره، یک مأمور پولیس و چهار نفر دیگر کشته شدند.

دونالد ترمپ در پیام خداحافظی خود در ۳۰ جدی، حمله خشونت‌طلبان بر کنگره امریکا را محکوم کرد. دونالد ترمپ گفت که همه امریکایی‌ها از هجوم بر کنگره وحشت‌زده شدند. خشونت سیاسی حمله‌ای است به هر آن‌چه که ما امریکایی‌ها آن را گرامی می‌داریم. این هرگز قابل تحمل نخواهد بود.

چاک شومر، رهبر اکثریت دموکرات مجلس سنای امریکا، روز گذشته اعلام کرد که دادگاه استیضاح دونالد ترمپ، رییس جمهور سابق امریکا، هشتم فبروری/۲۰ دلو، در این مجلس برگزار خواهد شد.

به نقل از رادیو فردا و به گزارش آسوشیتدپرس، سناتور شومر این موضوع را پس از توافق با جمهوری خواهان در سنا اعلام کرد. جمهوری خواهان خواستار تعویق جلسه دادگاه استیضاح دونالد ترمپ بودند تا او بتواند وکلای خود را برای دفاع در نشست سنا آماده کند.

دونالد ترمپ نخستین رییس جمهور امریکا خواهد بود که پس از پایان دوره ریاست جمهوری‌اش دادگاه استیضاح او در سنا برگزار می‌شود.

شماری از قانون‌گذاران جمهوری خواه می‌گویند که برگزاری دادگاه استیضاح رییس جمهور سابق پس از پایان دوره کاری‌اش، قانونی نیست.

رسانه‌های امریکا هم می‌گویند که جمهوری خواهان و دموکرات‌ها با تعویق برگزاری دادگاه استیضاح دونالد ترمپ موافقت کردند، چرا که تا روز جمعه تنها دو تن از اعضای کابینه جو بایدن توسط سنا تایید شده‌اند.

سناتور شومر گفته که نانسی پلوسی، رییس دموکرات مجلس نماینده‌گان، روز دوشنبه آینده مصوبه استیضاح دونالد ترمپ را تحویل خواهد داد و اقدامات اولیه روز سه‌شنبه آغاز خواهد شد؛ اما جلسه دفاع و دادگاه در ماه فبروری آغاز خواهد شد تا در این فرصت سنا صلاحیت اعضای کابینه دولت جو بایدن را بررسی کند.

سناتور شومر در ادامه با اشاره به حمله مرگ‌بار خشونت‌طلبان بر ساختمان کنگره گفت که همه ما می‌خواهیم این فصل دردناک در تاریخ کشور را پشت سر بگذاریم. او اضافه کرد که الیتم و اتحاد اما تنها با حقیقت و پاسخگو بودن حاصل خواهد شد و این همان چیزی است که این دادگاه فراهم خواهد کرد.

مجلس نماینده‌گان امریکا روز چهارشنبه، ۲۴ جدی، برای

بسته تبلیغات RK19 شانس دیدار با راشد خان

در شهر دوبي بدست آورید

www.monsterenergy.com/rk19promotion

با خرید یک قوطی انرژی مانستر، برنده سفر وی‌ای‌پی به دوبي شده و با ستاره کریدیت بین‌المللی راشد خان ملاقات نمائید.

آیا علاقمند دیدار هستی؟ بله، بدون شک که هستی! پس دقت کنید تا از مارک خاص انرژی مانستر از فبروری ۲۰۲۱ به بازار وارد می‌شود استفاده نمائید.

از اول فبروری الی ۳۰ اپریل از قوطی‌های تبلیغاتی با مارک جدید انرژی مانستر استفاده نمائید، این برای شما یک فرصت استثنایی است تا با یک سوپرستار واقعی ورزشی کریدیت دیدار داشته باشید - اولین ورزشکار انرژی مانستر در افغانستان. برندگان جوایز بزرگ تکت پرواز به دوبي و اقامت در هتل را برای خود و یکی از دوستانشان بدست خواهد کرد، همچنین فرصت اینکه یک روز را به خود راشد خان سپری نماید را نیز بدست می‌آورد.

این همه چیزهایی نیست که شما برنده آن می‌شوید - برندگان نیز محصولات با مارک مخصوص انرژی مانستر، به شمول بت و توپ کریکیت و لباس راشد خان را بدست می‌آورند.

«بدست آوردن فرصت برای سپری نمودن وقت با هواداران برایم واقعاً همیشه خوش آیند است، و من بسیار خوشحالم که فرصت همکاری با انرژی مانستر در سال ۲۰۲۱ را دارم»، راشد خان توضیح داد.

برای شامل شدن در قرعه‌کشی، یک قوطی انرژی مانستر با مارک مخصوص راشد خان را خریداری نموده، آنرا باز نموده و کد نمبر که در عقب برگه آن درج شده است را درج کنید، سپس به وبسایت www.monsterenergy.com/rk19promotion مراجعه نموده و کد مورد نظر را وارد نمائید، در صورتی که که برنده باشید با شما تماس گرفته خواهد شد.

باشنده اصلی ولایت ننگرهار در شرق افغانستان، راشد خان ۲۲ ساله از زمان ورودش به دنیای مسلکی کریکیت ریکاردهای را بنام خود ثبت نموده است. با این وجود، در دو فصل اخیر راشد خان مهارت‌هایش را ارتقا داده و به عنوان چهره اصلی کریکیت در کشورش شناخته می‌شود.

لباس‌های راشد خان

اکنون به عنوان عضوی از خانواده انرژی مانستر، راشد خان در سال پیشرو نیز در سبک فنی مارک تجاری خویش را اعلام خواهد کرد. پس فرصت دیدار با این ستاره را از دست ندهید.

سنای امریکا صلاحیت نخستین رییس سیاه‌پوست

پنتاگون را تایید کرد

به سمت جانشین فرمانده ستاد ارتش امریکا منصوب و در سال ۲۰۱۶ از خدمت بازنشسته شده بود. او در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ فرمانده ارشد نیروهای امریکایی در بغداد بود. جو بایدن که در آن زمان معاون باراک اوباما، رییس جمهور پیشین امریکا بود، در جریان عملیات خروج نیروهای امریکایی از عراق، با این فرمانده نظامی همکاری نزدیک داشت. نیروهای امریکایی در آن زمان به طور کامل از عراق خارج شدند تا این‌که با ظهور داعش در سال ۲۰۱۴ و تصرف بخش‌های وسیعی از عراق به دست این گروه تروریستی، بار دیگر به این کشور بازگشتند.

تخصص و تجربه جنرال آستین در بیش‌تر دوران خدمتش، به ویژه زمانی که به درجات ارشد افسری رسید، منطقه خاورمیانه بوده است و از او به عنوان معمار اصلی راهبرد ارتش امریکا برای شکست داعش در عراق و سوریه نام برده می‌شود.

وزیر دفاع جدید امریکا گفته است که ضمن رای‌زنی با کارشناسان غیرنظامی، «به سرعت» اقدامات لازم برای کمک ارتش برای مهار کرونا و عملیات واکسیناسیون را آغاز خواهد کرد. وی همچنین از اراده خود برای حذف رفتارهای «افراطی» و «نژادپرستانه» در درون نیروهای نظامی خبر داده است.

روز چهارشنبه نیز مجلس سنا صلاحیت ایوریل هینز را به عنوان اولین زن در سمت مدیر اطلاعات ملی تأیید کرده بود. بعد از این دو نفر، انتظار می‌رود که صلاحیت سایر اعضای تیم امنیت ملی دولت جو بایدن، از جمله آنتونی بلینکن به عنوان وزیر امور خارجه، نیز طی روزهای آینده در سنا تأیید شود.

به نقل از یورونیوز، لوید جی آستین، فارغ‌التحصیل وست پوینت، آکادمی علوم نظامی امریکا، پس از ۴۱ سال خدمت روز گذشته تأیید مجلس سنا را به دست آورد و به عنوان نخستین وزیر دفاع سیاه‌پوست در کشورش معرفی شد.

ناظران سیاسی امریکا می‌گویند که هدف بایدن از گماردن آستین در سمت رهبری پنتاگون، بازگرداندن ثبات به عالی‌ترین نهاد دفاعی کشور بوده است؛ زیرا در دوران ریاست جمهوری دونالد ترمپ دو نفر در سمت وزارت دفاع خدمت کردند و چهار نفر نیز به عنوان وزیران موقت اداره امور پنتاگون را برعهده گرفتند.

لوید آستین در سال ۲۰۱۲ به عنوان نخستین فرد سیاه‌پوست